

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

15700 *Reial decret 1715/2012, de 28 de desembre, pel qual es modifica el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i s'introdueixen altres disposicions relacionades amb l'àmbit tributari.*

I

La Directiva 2008/118/CE del Consell, de 16 de desembre de 2008, relativa al règim general dels impostos especials i per la qual es deroga la Directiva 92/12/CEE, generalitza el procediment de control informatitzat dels moviments dels productes objecte dels impostos especials de fabricació (EMCS-Excise Movement and Control System), i fa que el procediment de control mitjançant documents en suport paper dels moviments d'aquests productes esdevingui residual, i exigeix la utilització del document administratiu electrònic per a la circulació intracomunitària de productes subjectes a impostos especials de fabricació en règim suspensiu, llevat dels casos d'indisponibilitat del sistema informàtic.

El Reial decret 191/2010, de 26 de febrer, pel qual es modifica el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, va introduir les modificacions oportunes en el Reglament dels impostos especials per transposar, reglamentàriament, la Directiva 2008/118/CE del Consell, de 16 de desembre de 2008, i en particular, incorpora una nova regulació de les obligacions dels expedidors i receptors de productes objecte dels impostos especials de fabricació en relació amb la circulació intracomunitària en règim suspensiu per adequar-la a l'EMCS i a les exigències derivades de la Directiva 2008/118/CE del Consell, de 16 de desembre de 2008. Alhora, l'últim paràgraf de l'apartat 5 de l'article 22 del Reglament preveu la possibilitat que, en un moment posterior, el document administratiu electrònic també empari la circulació de productes amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern.

Aquest Reial decret, en primer lloc, actualitza aquesta possibilitat i estén la utilització del document administratiu electrònic a la circulació dins l'àmbit territorial intern de productes objecte dels impostos especials de fabricació en règim suspensiu. Així mateix, s'ha considerat oportú que el document administratiu electrònic també empari la circulació d'aquests productes en circulació dins l'àmbit territorial intern amb impost meritat amb aplicació d'una exempció o d'un tipus reduït.

Tot això obliga a modificar profundament el Reglament. No n'hi ha prou amb ampliar els casos d'utilització del document administratiu electrònic ja que el Reglament conté nombroses obligacions que desapareixen o es modifiquen amb la posada en marxa del document administratiu electrònic en la circulació interna. Les obligacions dels expedidors i receptors en la circulació intracomunitària no són directament aplicables a la circulació interna, i per tant cal adaptar-les.

El model que s'aprova té com a referència immediata l'actual document administratiu electrònic, és a dir, s'estructura sobre un missatge electrònic i sobre un procediment similar a l'actual del document administratiu electrònic intracomunitari que comença amb l'enviament d'un esborrany i la seva validació posterior instrumentalitzada amb un codi administratiu de referència (ARC). La circulació s'ultima amb una notificació de recepció electrònica i es creen missatges de canvi de destinació i d'altres.

En tot cas, el procediment distingeix entre circulació interna i intracomunitària. No es parteix d'un únic missatge amb adaptacions en funció de l'àmbit de la circulació sinó que els missatges interns i intracomunitaris recolzen en aplicacions diferents encara que siguin molt similars. El procediment és el mateix però el missatge intern és més senzill i s'ajusta més a la informació que actualment es declara en el document d'acompanyament en suport paper.

Una altra decisió de gran impacte en aquesta estratègia d'incorporar el document administratiu electrònic a l'àmbit intern és la desaparició del document d'acompanyament en suport paper. El document administratiu electrònic s'ha d'utilitzar en tots els moviments interns en règim suspensiu, amb l'aplicació d'una exempció i amb un tipus reduït. Les excepcions més destacades són els avituallaments que es documentin amb rebuts o comprovants de lliurament i les vendes en ruta. La circulació amb destinació a operadors o consumidors finals sense Codi d'activitat i establiment (CAE) té la característica que aquests no han de formalitzar la notificació electrònica de recepció.

II

Les previsions que conté la disposició final quarta, apartat cinc de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, juntament amb la modificació de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i de les ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, així com de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, executada per les disposicions finals dotzena i vintena, respectivament, de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per al 2012, han constituït l'instrument normatiu necessari per portar a terme la integració de l'impost sobre les vendes al detall de determinats hidrocarburs en l'impost sobre hidrocarburs, segons les bases recollides a l'Acord 3/2012, de 17 de gener, del Consell de Política Fiscal i Financera.

Com a conseqüència d'aquesta integració, l'1 de gener de 2013, queda derogat l'impost sobre les vendes al detall de determinats hidrocarburs, i la seva càrrega tributària queda incorporada a l'impost sobre hidrocarburs, la qual cosa ha requerit una modificació de l'estructura de l'impost sobre hidrocarburs, referida fonamentalment a la diferenciació dels tipus impositius de l'impost, i a la creació de la figura del reexpedidor, com a responsable de la regularització del tipus autonòmic, en relació amb determinats subministraments de productes energètics subjectes a aquest tipus impositiu.

Aquest Reial decret procedeix al desplegament reglamentari que exigeixen aquestes modificacions i se centra fonamentalment a regular la figura del reexpedidor i les obligacions que li corresponen en relació amb la inscripció, la liquidació i el pagament del tipus autonòmic, o d'altres establertes en la normativa de l'impost.

III

El Reial decret incorpora altres modificacions d'abast molt divers. Així, pel que fa a la validesa dels documents de circulació se'n modifica la regulació amb la finalitat de determinar les dades essencials dels documents de circulació, inclòs el tipus i percentatge de biocombustibles o biocombustibles, amb exclusió dels albarans de circulació, i d'adequar els efectes de les irregularitats en els documents de circulació als tipus infractors que preveu la Llei d'impostos especials i la Llei general tributària.

D'altra banda, s'incorpora una regulació unificada dels diferents processos de desalcoholització parcial dels productes gravats per l'impost sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques. Aquesta norma es justifica per la necessitat d'establir, fins on sigui possible, una norma comuna per als diferents processos de desalcoholització i independent de les disposicions que regulen la fabricació d'alcohol.

A més, entre altres modificacions incloses en aquest Reial decret, cal destacar la configuració de l'oficina gestora com a òrgan competent en matèria de gestió d'impostos especials mitjançant la remissió a les normes d'estructura orgànica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària; l'actualització de determinades referències normatives; la fixació d'un termini de quatre anys en relació amb determinades obligacions de conservació de documents; la possibilitat que l'oficina gestora pugui autoritzar l'expedició de documents de circulació a operadors no inscrits; l'alleugeriment de l'import de la garantia complementària que s'ha de prestar perquè l'oficina gestora atengui les peticions de bolles per damunt de determinats imports; la reducció, amb caràcter general, de

l'import de les garanties que han de prestar les fàbriques, els dipòsits fiscals i els magatzems fiscals de productes intermedis; l'exigència d'una comptabilitat mitjançant un sistema comptable en suport informàtic, sense perjudici que l'oficina gestora pugui autoritzar la utilització de llibres foliats portats de forma manual; la possibilitat que els destil·ladors artesanals d'alcohol trametin la declaració de treball i l'informe de resultats per qualsevol mitjà amb el qual quedi constància de la seva presentació; i, finalment, l'exoneració per als subjectes passius de l'impost sobre l'electricitat de l'obligació de presentar la informació comptable a l'oficina gestora.

IV

Finalment, el Reial decret regula el termini de presentació de les declaracions informatives sobre béns i drets situats a l'estranger corresponents a l'any 2012, a què es refereixen els articles 42.bis, 42.ter i 54.bis del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, i introdueix una modificació en el Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense ànim de lucre i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel Reial decret 1270/2003, de 10 d'octubre, amb la finalitat d'habilitar el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques per aprovar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reglament.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de desembre de 2012,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

U. Es modifica l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Conceptes i definicions*

A efectes del títol I d'aquest Reglament, s'entén per:

1. Albarans de circulació. Els documents que emparen la circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació, diferents del document administratiu electrònic, del document d'acompanyament d'emergència, del document simplificat d'acompanyament, de les marques fiscals i dels documents duaners.

2. Magatzem fiscal. L'establiment autoritzat per rebre, emmagatzemar i distribuir, amb les condicions que estableix aquest Reglament, productes objecte dels impostos especials de fabricació, amb l'impost meritat en l'àmbit territorial intern, si bé amb aplicació d'un tipus reduït o d'un supòsit d'exempció. En un establiment autoritzat com a magatzem fiscal també es poden rebre, emmagatzemar i distribuir productes objecte dels impostos especials de fabricació amb l'impost meritat amb aplicació d'un tipus impositiu general.

3. Codi administratiu de referència. Número de referència assignat per les autoritats competents de l'Estat membre d'expedició al document administratiu electrònic, una vegada les dades de l'esborrany han estat validades. Les referències a aquest codi s'han de fer mitjançant les sigles "ARC".

4. Document administratiu electrònic. El document electrònic que estableix la Directiva 2008/118/CE del Consell, de 16 de desembre de 2008, relativa al règim

general dels impostos especials, i per la qual es deroga la Directiva 92/12/CEE i pel Reglament (CE) núm. 684/2009, de la Comissió, de 24 de juliol de 2009, per emparar la circulació intracomunitària, en règim suspensiu, de productes objecte dels impostos especials de fabricació.

El document administratiu electrònic, amb les adaptacions i excepcions que preveuen aquest Reglament i la normativa de desplegament, s'ha d'utilitzar també per emparar la circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació en règim suspensiu o amb aplicació d'una exempció o a un tipus reduït, amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern.

5. Document d'acompanyament d'emergència. El document en suport paper establert per la Directiva 2008/118/CE i pel Reglament (CE) núm. 684/2009, per acompanyar la circulació intracomunitària en règim suspensiu, quan el sistema de control informatitzat no estigui disponible en el moment de l'expedició dels productes. En aquests casos, l'expedidor pot iniciar la circulació amb el compliment dels requisits que estableixen aquest Reglament i les normes de desplegament.

El document d'acompanyament d'emergència, amb les adaptacions i excepcions que preveuen aquest Reglament i la normativa de desplegament, s'ha d'utilitzar, en cas d'indisponibilitat del sistema informatitzat, en tots els supòsits de circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern que hagin d'estar emparats en un document administratiu electrònic.

6. Document simplificat d'acompanyament. El document establert pel Reglament (CEE) núm. 3649/92 de la Comissió, de 17 de desembre de 1992, per emparar la circulació intracomunitària de productes objecte dels impostos especials de fabricació, segons el procediment d'enviaments garantits. Pot consistir o bé en un document simplificat d'acompanyament administratiu, segons el model que figura com a annex de l'esmentat Reglament, o bé en un document simplificat d'acompanyament comercial que ha de contenir els mateixos elements d'informació exigits pel document administratiu, cadascun dels quals ha d'estar identificat amb un número que s'ha de correspondre amb el de cadascuna de les caselles del document administratiu.

7. Llei. La Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

8. Lloc d'importació. El lloc en el qual estiguin els productes en el moment del seu despatx a lliure pràctica d'acord amb el que disposa la normativa duanera.

9. Oficina gestora. L'òrgan que, d'acord amb les normes d'estructura orgànica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sigui competent en matèria d'impostos especials.

10. Pèrdues. Qualsevol diferència en menys, mesurada en unitats homogènies, entre la suma dels productes d'entrada en un procés de fabricació o d'emmagatzematge i la suma dels productes de sortida d'aquest, considerant les corresponents existències inicials i finals. En el cas del transport es consideren "pèrdues" qualsevol diferències en menys entre la quantitat de productes que inicien una operació de transport i la quantitat de productes que la conclouen o que resulten d'una comprovació efectuada en el curs de l'operació.

11. Perfeccionament fiscal. El procediment mitjançant el qual, a partir d'uns productes objecte dels impostos especials de fabricació, rebuts en règim suspensiu, s'obtenen, amb compliment de les condicions que s'estableixen en aquest Reglament, productes compensadors que no són objecte dels impostos especials de fabricació i que posteriorment han de ser exportats, de manera que s'ultiima el règim suspensiu.

12. Percentatge reglamentari de pèrdues. El límit percentual màxim de pèrdues que estableix aquest Reglament per a determinades operacions o processos, fins al qual aquelles es consideren admissibles sense necessitat de justificació o prova. Es pot justificar que diferències entre les quantitats comptabilitzades i les resultants dels mesuraments efectuats que siguin superiors als percentatges reglamentaris de pèrdues siguin degudes a les imprecisions

pròpies dels elements de mesurament. Llevat del que disposen, si s'escau, les normes específiques de cada impost, el percentatge de pèrdues s'aplica sobre la quantitat de productes d'entrada en el procés o operació de què es tracti. Si es tracta d'un procés integral en el qual no és possible determinar les pèrdues que hi ha hagut en cadascun dels processos simples que el componen, el percentatge reglamentari de pèrdues del procés integral és el resultat de la suma ponderada dels percentatges reglamentaris de pèrdues corresponents a cadascun dels processos simples.

13. Reexpedidor. La persona física o jurídica o qualsevol entitat a què fa referència l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, titular d'un establiment des del qual es produeixi la reexpedició de productes que siguin objecte de l'impost sobre hidrocarburs, que estiguin sotmesos al tipus autonòmic i per als quals l'impost ja s'hagi meritat, amb destinació al territori d'una comunitat autònoma diferent de la comunitat en què es troben.

14. Sistema informatitzat. Sistema de control mitjançant procediments informàtics dels moviments dels productes objecte dels impostos especials, basat en el document administratiu electrònic. Les referències a aquest sistema s'han de fer mitjançant les sigles "EMCS".

15. Subministrament directe. La circulació, exclusivament en l'àmbit intern, fora del règim suspensiu, de productes objecte dels impostos especials que s'han beneficiat d'una exempció o de l'aplicació d'un tipus reduït per raó de la seva destinació, fins a un lloc de lliurament autoritzat per les autoritats competents, en les condicions que estableix aquest Reglament.

16. Viatger amb destinació a un país tercer o territori tercer. Tot passatger en possessió d'un títol de transport, per via aèria o marítima, on figuri com a destinació final un aeroport o port situat en un tercer país o territori.»

Dos. Es modifiquen els apartats 5 i 6 de l'article 3, que queden redactats de la manera següent:

«5. El fabricant dels productes compensadors ha de portar una comptabilitat en què s'annotin les quantitats de productes rebuts en règim suspensiu, amb indicació de la data, el proveïdor i la referència del document administratiu electrònic, les quantitats utilitzades o consumides diàriament en el procés de fabricació dels productes compensadors, els productes compensadors fabricats i les quantitats exportades d'aquests últims, amb indicació del document d'exportació.

6. Els assentaments de càrrec s'han de justificar amb l'ARC del document administratiu electrònic que ha emparat la circulació dels productes objecte dels impostos especials de fabricació rebuts en règim suspensiu. Els assentaments de data relatius a les exportacions de productes compensadors s'han de justificar amb una còpia de la declaració d'exportació, diligenciada per la duana d'exportació.»

Tres. Es modifiquen els apartats 4 i 5 de l'article 4, que queden redactats de la manera següent:

«4. El subministrament dels productes a què es refereixen els apartats 2 i 3 anteriors s'ha de fer de la manera següent:

a) Si es tracta de productes importats o amb estatut duaner de mercaderia no comunitària, des de la duana d'importació o, si s'escau, des d'una zona o dipòsit franc o des d'un dipòsit duaner.

b) Si es tracta de productes situats en l'àmbit territorial intern, des d'una fàbrica, dipòsit fiscal o magatzem fiscal.

c) Els assentaments de data de les comptabilitats dels establiments a què es refereixen els paràgrafs a) i b) anteriors s'han de justificar amb càrrec a les

corresponents autoritzacions de subministrament i als exemplars del document de circulació a què es refereix el paràgraf e) següent.

d) Si es tracta de productes que se subministren des de l'àmbit territorial comunitari no intern, els beneficiaris de les exempcions els poden rebre directament en règim suspensiu. En aquest cas, les autoritzacions de subministrament s'han d'expedir en forma de "certificat d'exempció", el model del qual ha d'establir el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, i que s'ha d'adjuntar al document en què estigui reflectit l'ARC. El beneficiari de l'exempció ha d'emplenar la notificació electrònica de recepció.

e) Quan, en els casos que preveuen els paràgrafs a) i b) anteriors, els productes circulin amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern, la seva circulació des del lloc d'expedició fins a la seva destinació s'ha d'emparar en un document administratiu electrònic. El beneficiari de l'exempció ha de formalitzar la notificació de recepció. L'oficina gestora pot autoritzar, si el beneficiari ho sol·licita, que la notificació es faci per mitjans diferents dels electrònics.

5. En els supòsits d'exempció a què es refereixen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei, en relació amb els impostos especials sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques i l'impost sobre les labors del tabac, la destinació s'ha d'acreditar mitjançant la notificació d'exportació.»

Quatre. Es modifica la lletra b) de l'apartat 4 de l'article 6, que queda redactada de la manera següent:

«b) l'albarà de circulació o, si s'escau, el document administratiu electrònic, quan es tracti d'adquisicions dins l'àmbit territorial intern, diferents de les que esmenta la lletra anterior.»

Cinc. Es modifica l'apartat 9 de l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«9. Quan les devolucions que preveuen els articles 7 a 10 i 109 a 112 d'aquest Reglament es refereixin a productes compresos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs compostos en part per un biocarburant al qual s'hagi aplicat el tipus especial que preveu l'article 50 bis o l'exempció que preveu l'article 51.3, tots dos de la Llei, la devolució s'ha de fer de conformitat amb els tipus impositius suportats per cada part del producte.

A aquests efectes, el contingut en biocarburant del producte s'ha de determinar, quan no sigui possible fer-ho documentalment, a través de l'anàlisi química corresponent realitzada pels laboratoris de duanes i impostos especials, d'acord amb el procediment que preveu la seva normativa reguladora. A aquests efectes, la realització dels enviaments que donin lloc a les devolucions que preveuen els articles 8, 9, 10 i 110 s'ha de comunicar prèviament als serveis de l'Administració tributària.»

Sis. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 7, que queden redactats de la manera següent:

«1. La devolució a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 10 de la Llei s'ha de sol·licitar presentant una sol·licitud ajustada al model que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, i cal deixar-ne constància en el document duaner d'exportació. Aquesta presentació s'ha de fer immediatament després de la presentació del document duaner d'exportació.

Quan la duana hagi dut a terme les comprovacions relatives a la classe i la quantitat de mercaderies exportades, l'oficina gestora corresponent al domicili de l'exportador ha de tramitar l'expedient de devolució i ha de disposar, si s'escau, el pagament de les quotes que corresponguin. L'oficina gestora, si hi ha motius que ho justifiquin, pot autoritzar que la sol·licitud de devolució agrupi les devolucions

corresponents a les exportacions realitzades per cada exportador durant un mes. En aquest cas la sol·licitud s'ha de presentar durant els set primers dies del mes següent. L'òrgan competent ha de comunicar a l'oficina gestora corresponent al domicili fiscal de l'exportador l'autorització d'agrupació.

2. La sol·licitud de devolució no pot comprendre quotes la devolució de les quals ja disposi algun dels següents preceptes de la Llei:

- a) article 22
- b) article 43
- c) lletra a) de l'article 52.»

Set. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 6 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«6. La sol·licitud s'ha de presentar dins els vint primers dies naturals del mes següent al de finalització del trimestre i s'hi han d'anotar, per cada operació: (...).»

Vuit. Es modifica l'apartat 7 de l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«7. L'empresari ha de conservar a disposició de l'oficina gestora i dels serveis d'inspecció, durant un període de quatre anys, a comptar de l'endemà de la finalització del termini per sol·licitar la devolució, les factures, els documents acreditatius d'haver-se satisfet l'impost dins l'àmbit territorial intern pels productes enviats, i els justificants d'haver-se satisfet l'impost a l'Estat de destinació.»

Nou. Es modifiquen els apartats 2, 5 i 7 de l'article 11 i es deroga l'apartat 8 de l'article 11, de manera que queden redactats de la manera següent:

«2. L'autorització d'un dipòsit fiscal està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) El volum trimestral mitjà de sortides durant un any natural ha de superar les quanties següents:

1r. Alcohol: 400.000 litres d'alcohol pur. A Canàries i Balears aquest límit és de 100.000 litres d'alcohol pur.

2n. Begudes derivades: 25.000 litres d'alcohol pur.

3r. Extractes i concentrats alcohòlics exclusivament: 3.500 litres d'alcohol pur.

4t. Productes intermedis: 150.000 litres.

5è. Vi i begudes fermentades: 150.000 litres.

6è. Cervesa: 150.000 litres.

7è. Begudes alcohòliques conjuntament: la quantitat equivalent a 30.000 litres d'alcohol pur.

8è. Hidrocarburs: 2.500.000 quilograms.

9è. Labors del tabac: la quantitat el valor de la qual, calculat segons el seu preu màxim de venda al públic, sigui de 2.500.000 euros.

10è. No obstant el que estableixen els números anteriors del present apartat a), no és exigible el compliment d'un volum mínim de sortides en relació amb l'autorització dels dipòsits fiscals següents:

1'. Dipòsits fiscals que s'autoritzin exclusivament per efectuar operacions de subministrament de begudes alcohòliques i de labors del tabac destinades al consum o la venda a bord de vaixells i aeronaus.

2'. Dipòsits fiscals de begudes alcohòliques i de labors del tabac situats en ports o aeroports i que funcionin exclusivament com a establiments detallistes, sempre que tinguin reconegut l'estatut duaner de dipòsits duaners o dipòsits francs.

3'. Dipòsits fiscals situats en instal·lacions aeroportuàries públiques que es dediquin únicament a la distribució de querosens i gasolines d'aviació.

4'. Dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució dels olis i greixos i de l'alcohol metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei.

5'. Dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució de productes compresos a la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs.

6'. Els que es dediquin exclusivament a l'emmagatzematge d'alcohol envasat sense desnaturalitzar, fabricat pel mateix titular, i que tingui una destinació exempta en l'àmbit territorial intern o es destini a l'àmbit territorial comunitari no intern o a l'exportació.

Els dipòsits fiscals a què es refereixen els punts 1' i 2' d'aquest número també poden expedir begudes alcohòliques i labors del tabac, o només algun d'aquests productes, amb destinació a dipòsits fiscals exclusivament autoritzats per a les mateixes operacions que el dipòsit fiscal remitent, així com efectuar les devolucions dels productes als proveïdors d'origen.

b) Quan qui ja és titular d'un dipòsit fiscal que ha funcionat regularment i ininterrompudament durant més de dos anys sol·liciti l'autorització a nom seu de nous dipòsits fiscals per a una mateixa categoria de productes, els volums de moviment mínim a què es refereix el paràgraf anterior s'han de reduir un 25 per 100.

Aquesta reducció també és aplicable si el sol·licitant del dipòsit fiscal és titular d'una fàbrica de la mateixa categoria de productes que ha funcionat regularment i ininterrompudament durant més de dos anys i amb un volum trimestral mitjà de sortides durant el període de dotze mesos immediatament anterior a la sol·licitud del dipòsit que superi les quanties que estableix la lletra a) anterior.

Les reduccions a què es refereix el paràgraf anterior no són aplicables en relació amb l'autorització de dipòsits fiscals d'hidrocarburs.

c) Els dipòsits fiscals s'han d'ubicar en instal·lacions independents d'aquelles en les quals s'exerceixi qualsevol activitat que per raons de seguretat o de control fiscal no sigui compatible amb la que determini l'autorització del dipòsit. En particular, els dipòsits fiscals d'hidrocarburs s'han d'ubicar en instal·lacions independents de les instal·lacions de venda al públic o de subministrament a vehicles de carburants i combustibles petrolífers. Es considera que una instal·lació és independent si no té comunicació amb una altra i disposa d'accés directe a la via pública.

No obstant això, l'oficina gestora pot autoritzar que una zona delimitada del local on està instal·lat el dipòsit es consideri fora d'aquest únicament als efectes de l'emmagatzematge i ulterior reexpedició de productes pels quals es va meritjar l'impost per la seva sortida del dipòsit i que posteriorment van ser tornats al titular.

El moviment d'aquests productes s'ha de registrar en un llibre habilitat a aquest efecte, en el qual els assentaments de càrrec s'han de justificar amb l'albarà que expedeixi la persona o entitat que efectuï la devolució i amb referència a l'assentament originari de sortida del dipòsit fiscal; els assentaments de data s'han de justificar amb l'albarà que s'emeti per emparar la circulació dels productes reexpeditos.

d) Els dipòsits fiscals en els quals s'introdueixin granel líquids han de disposar de tancs per al seu emmagatzematge. Els tancs, diferenciats per classes i especificacions, han d'estar numerats i dotats dels corresponents elements de mesurament, degudament autoritzats per l'organisme oficial o autoritat competent.

e) En cada dipòsit fiscal s'ha de portar una comptabilitat d'existències d'acord amb el que disposa l'article 50 d'aquest Reglament. Els assentaments de càrrec s'han de justificar amb l'ARC del document administratiu electrònic on figuri el dipòsit fiscal com a lloc de lliurament. Els assentaments de data han de permetre diferenciar els diferents tractaments fiscals donats als productes sortits i s'han de justificar amb els documents de circulació expedits pel titular del dipòsit. Quan, de

conformitat amb el que disposa l'article 15 de la Llei es realitzin en el dipòsit fiscal operacions de transformació, la comptabilitat del dipòsit ha de reflectir aquestes operacions.

f) Els dipòsits fiscals d'hidrocarburs que exerceixin la seva activitat en relació amb els productes petrolífers afectats per la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, només poden ser autoritzats als qui, de conformitat amb el que estableixen els preceptes que s'indiquen de la Llei esmentada, reuneixin alguna de les condicions següents:

1r. Siguin titulars d'una autorització administrativa per a instal·lacions de transport o parcs d'emmagatzematge de conformitat amb el que disposa l'article 40.2.

2n. Tinguin la condició d'operador a l'engròs de conformitat amb el que disposen els articles 42 i 45.

3r. Exerceixin, des d'instal·lacions autoritzades a aquest efecte per a aquest fi, l'activitat de distribuïdor al detall de productes petrolífers, de conformitat amb el que disposen els articles 43, 46 i 47.

g) Poden ser autoritzades com a dipòsit fiscal de gas natural qualsevol de les instal·lacions que comprenen el sistema gasista tal com aquest es descriu a l'article 59 de la Llei del sector d'hidrocarburs. Es poden autoritzar com un únic dipòsit fiscal diverses de les instal·lacions esmentades sempre que el titular sigui la mateixa persona i hi hagi un control centralitzat d'aquestes.

L'autorització de les instal·lacions com a dipòsits fiscals requereix, a més del compliment dels requisits generals que siguin aplicables, que el sol·licitant disposi de l'autorització administrativa que sigui procedent, segons el cas, de les que preveuen els articles 67 i 73 de l'esmentada Llei 34/1998.

(...).

5. Una vegada concedida l'autorització per a la instal·lació del dipòsit fiscal, la seva posada en funcionament requereix la inscripció en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al lloc de la seva ubicació i la prestació de la garantia corresponent, de conformitat amb el que disposen els articles 40 i 43 d'aquest Reglament, respectivament.

(...).

7. La instal·lació i el funcionament dels dipòsits fiscals estan sotmesos a les normes i limitacions que conté aquest Reglament, així com a les condicions particulars que en cada cas s'estableixin amb motiu de la seva autorització.»

Deu. Es modifiquen els apartats 1, 4 i s'afegeix l'apartat 8 de l'article 13, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les oficines gestores poden autoritzar l'obertura i el funcionament d'un magatzem fiscal a les persones o entitats que ho sol·licitin.

La sol·licitud d'autorització ha d'incloure, en tot cas, el nom i cognoms o raó social i el número d'identificació fiscal de l'obligat tributari i, si s'escau, de la persona que el representi, i s'ha de presentar davant l'oficina gestora corresponent al lloc on estigui la instal·lació. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Document que, si s'escau, acrediti la representació.

b) Memòria de l'activitat a exercir.

c) Plànol de les instal·lacions, amb indicació de la capacitat d'emmagatzematge.

d) L'acreditativa de les autoritzacions que, si s'escau, correspongui atorgar a altres òrgans administratius.

(...).

4. En el magatzem fiscal s'ha de portar una comptabilitat d'existències d'acord amb el que estableix l'article 50 d'aquest Reglament. Aquests assentaments s'han de justificar amb els corresponents documents de circulació. El conjunt de la

comptabilitat ha de permetre el control de tots els productes introduïts i emmagatzemats en el magatzem fiscal i els corresponents recomptes d'existències. (...).

8. Als titulars de magatzems fiscals des dels quals es facin enviaments de productes a altres comunitats autònomes diferents d'aquella on radiqui l'establiment expedidor, els són aplicables, a més, les normes relatives als reexpedidors, excepte la d'inscriure's com a tals en el registre territorial.»

Onze. S'introdueix un article 13 bis, amb la redacció següent:

«Article 13 bis. *Reexpedidors.*

Les oficines gestores corresponents a l'establiment on s'inicia la reexpedició dels productes a què es refereix l'article 1.13 d'aquest Reglament poden autoritzar la inscripció dels reexpedidors, a condició que es compleixin les condicions següents:

1. Els interessats han de presentar una sol·licitud d'inscripció a la qual s'ha d'adjuntar la documentació següent:

- a. Document que, si s'escau, acrediti la representació.
- b. Memòria de l'activitat a dur a terme en la qual acreditin la seva condició de reexpedidors.
- c. Plànols de les instal·lacions amb indicació de la capacitat d'emmagatzematge.
- d. L'acreditativa de les autoritzacions que correspongui atorgar a altres òrgans administratius, llevat que l'establiment figure inscrit en la clau de magatzem fiscal.

2. El reexpedidor ha de presentar una declaració liquidació desglossada per cada comunitat autònoma a la qual reexpedeixi productes en el període de liquidació de què es tracti, d'acord amb les normes que conté aquest Reglament i les que dicti el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.»

Dotze. Es modifiquen els apartats 1, 2, 3, 4, 9, 10 i 11 de l'article 14, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les sortides de fàbrica o dipòsit fiscal, amb destinació a l'àmbit territorial intern, de productes objecte dels impostos especials de fabricació, no acollides al règim suspensiu, s'han de registrar en la comptabilitat d'existències de l'establiment, i s'ha d'expedir el document de circulació que correspongui.

Les operacions d'autoconsum que generin la meritació de l'impost també han de quedar registrades a la comptabilitat d'existències.

2. Quan els productes surtin de fàbrica o dipòsit fiscal amb destinació a l'exportació, amb sortida del territori de la Comunitat per una duana situada en l'àmbit territorial intern, a les caselles corresponents del document administratiu electrònic s'hi han de fer constar el nom i el número d'identificació fiscal de la persona que representa el consignatari en el lloc d'exportació.

La duana de sortida del territori de la Comunitat ha d'executar la sortida en el sistema electrònic de control d'exportació (ECS-Export Control System) i, a través d'aquest sistema, s'aboca a l'EMCS nacional.

3. Els productes sortits d'una fàbrica o dipòsit fiscal, en règim suspensiu, amb destinació a l'exportació, es poden emmagatzemar, sense vinculació al règim, durant sis mesos en un dipòsit duaner o en una zona o dipòsit francs, sense perdre la condició de productes en règim suspensiu. Aquestes introduccions s'han de comptabilitzar en el dipòsit duaner o en la zona o dipòsit francs, amb referència al document administratiu electrònic que justifica l'assentament de càrrec i al document de despatx d'exportació que justifica l'assentament de data. Durant aquest mateix termini, aquests productes, o una part d'aquests, es poden retornar

a la fàbrica o al dipòsit fiscal de sortida, prèvia autorització de l'oficina gestora en el registre territorial de la qual està inscrit l'establiment, i la circulació s'empara en aquesta autorització.

Transcorregut aquest termini de sis mesos, a comptar de la data de recepció dels productes en el dipòsit duaner o a la zona o dipòsit francs, sense que els productes hagin estat efectivament exportats o retornats a la fàbrica o dipòsit fiscal d'origen, s'entén ultimada el règim suspensiu. El titular de la fàbrica o del dipòsit fiscal de sortida dels productes, responsable del compliment de les obligacions tributàries derivades d'aquesta circumstància, l'ha de comunicar, en el termini de quinze dies naturals, a l'oficina gestora corresponent al lloc on estan els productes perquè aquesta procedeixi a practicar la liquidació corresponent. Als efectes que siguin procedents, es considera que la conclusió del règim suspensiu es va produir el primer dia hàbil següent al del venciment del termini esmentat.

En el supòsit assenyalat en el paràgraf anterior, els productes en qüestió només poden ser retirats del dipòsit duaner o de la zona o dipòsit francs, prèvia autorització de l'oficina gestora corresponent al lloc on són, una vegada aquesta hagi constatat que s'ha procedit en els termes assenyalats en el paràgraf anterior i que les quotes d'impostos especials han estat ingressades. La sortida dels productes s'ha d'emparar en els documents previstos reglamentàriament.

4. Si els productes es vinculen a un règim duaner suspensiu per a la seva posterior exportació amb sortida del territori de la Comunitat per una duana situada en l'àmbit territorial intern, el règim suspensiu s'ha d'ultimar en produir-se la vinculació. A la casella corresponent del document administratiu electrònic s'hi ha de fer constar el codi de la duana que autoritzi la vinculació al règim duaner suspensiu.

(...).

9. En els supòsits d'exportacions de productes emparades en documents administratius electrònics, des d'una fàbrica o dipòsit fiscal establerts en l'àmbit territorial intern, amb sortida dels productes del territori de la Comunitat per una duana no situada en l'esmentat àmbit territorial, quan l'Agència Estatal d'Administració Tributària rebí la notificació d'exportació, que li han de remetre les autoritats competents de l'Estat membre de sortida dels productes del territori de la Comunitat, ha de procedir a la seva remissió al titular de la fàbrica o dipòsit fiscal des del qual es realitzi l'exportació.

La duana de sortida del territori de la Comunitat ha d'executar la sortida en el sistema electrònic de control d'exportació (ECS-Export Control System) i, a través d'aquest sistema, s'aboca a l'EMCS nacional.

En els supòsits d'exportacions de productes emparades en documents administratius electrònics, des d'una fàbrica o dipòsit fiscal establerts en l'àmbit territorial comunitari no intern, amb sortida dels productes del territori de la Comunitat per una duana situada en l'àmbit territorial intern, l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sobre la base del visat expedit per la duana espanyola de sortida, esmentat a l'article 793 bis, apartat 2, del Reglament CEE 2454/93, de la Comissió, certificant que els productes han abandonat el territori de la Comunitat, ha d'emplenar una notificació d'exportació i l'ha d'enviar a les autoritats competents de l'Estat membre on hi ha la fàbrica o el dipòsit des del qual es fa l'exportació.

10. La prova que una circulació intracomunitària, en règim suspensiu, de productes objecte d'impostos especials ha finalitzat, no obstant el que disposa l'article 32, és la notificació de recepció que preveu l'article 31.A.1 d'aquest Reglament o, si s'escau, la notificació d'exportació que preveu l'apartat 9 anterior.

11. No obstant el que preveu l'apartat anterior, i en el cas de la circulació intracomunitària, en absència de la notificació de recepció o, si s'escau, de la notificació d'exportació per motius diferents dels que exposa l'article 32, la prova que la circulació ha finalitzat es pot aportar mitjançant una confirmació per part de les autoritats competents de l'Estat membre de destinació, sobre la base de proves

adequades, que indiqui que els productes han arribat efectivament a la seva destinació declarada o, en el cas d'exportació, mitjançant una confirmació per part de les autoritats competents de l'Estat membre en el qual està situada la duana de sortida del territori de la Comunitat en la qual se certifiqui la sortida del territori de la Comunitat dels productes esmentats.

A aquests efectes, constitueix element probatori adequat tot document presentat pel destinatari que contingui les mateixes dades que la notificació de recepció o que la notificació d'exportació.

Quan l'Agència Estatal d'Administració Tributària hagi admès la prova adequada d'acord amb el paràgraf anterior, ha de donar per ultimada la circulació en l'EMCS.

En absència de notificació de recepció, l'oficina gestora, a sol·licitud de l'expedidor, en la qual provi que no l'ha pogut obtenir pels mitjans que estan a la seva disposició, pot iniciar els procediments que preveu el Reglament UE 389/2012, de 2 de maig, sobre cooperació administrativa en l'àmbit dels impostos especials i pel qual es deroga el Reglament CE 2073/2004, del Consell, de 16 de novembre, relatiu a la cooperació administrativa en matèria d'impostos especials».

Tretze. Es modifica la lletra A) de l'article 16, que queda redactada de la manera següent:

«A) Pèrdues en la circulació interna.

1. Les pèrdues esdevingudes durant la circulació interna, en règim suspensiu, dels productes objecte dels impostos especials de fabricació es determinen mitjançant la diferència existent entre la quantitat consignada en el document administratiu electrònic i la que rebí el destinatari en el seu establiment o bé resulti de les comprovacions efectuades en el curs de la circulació.

2. Si les pèrdues no excedeixen les resultants d'aplicar els percentatges reglamentaris, s'han d'acceptar, sense necessitat de regularització tributària, els assentaments de data i de càrrec en les comptabilitats de l'expedidor i destinatari, per les quantitats que figuren en el document administratiu electrònic i en la notificació de recepció, respectivament.

3. Si les pèrdues excedeixen les resultants d'aplicar els percentatges reglamentaris i s'han descobert mitjançant les comprovacions realitzades per l'Administració durant la circulació, s'ha d'iniciar el procediment corresponent per determinar les responsabilitats tributàries que, si s'escau, siguin procedents i que, en principi, es dirigeixen contra l'expedidor.

4. Si les pèrdues excedeixen les resultants d'aplicar els percentatges reglamentaris i es posen de manifest en el moment de la recepció dels productes per part del destinatari, aquest ho ha de fer constar en la notificació de recepció.

5. El dipositar autoritzat expedidor o l'expedidor registrat han de practicar en la seva comptabilitat l'assentament de regularització corresponent per una quantia igual a la quantitat de pèrdues que excedeixin la que resultaria d'aplicar el percentatge reglamentari, dins un termini de cinc dies naturals des de la presentació de la notificació de recepció.

6. Si la pèrdua es deu a un cas fortuït o de força major, el dipositar autoritzat expedidor o l'expedidor registrat han de presentar davant l'oficina gestora, en un termini de quatre mesos a partir de la data d'expedició, els elements de prova que considerin necessaris per acreditar les circumstàncies causants de la pèrdua. L'oficina gestora ha de resoldre sobre la procedència de les proves presentades, i ha de reconèixer, si s'escau, la concurrència del supòsit de no-subjecció que estableix l'apartat 2 de l'article 6 de la Llei.

7. Si no s'aporten les proves a què es refereix l'apartat anterior, o si s'han aportat però l'oficina gestora no les considera suficients per reconèixer la no-subjecció a l'impost, la quantitat de productes perduts, que excedeixi la que resulti d'aplicar el percentatge reglamentari de pèrdues, s'ha d'integrar en la base

de l'impost, i l'Administració tributària ha de procedir a la regularització corresponent.»

Catorze. Es modifica l'apartat 6 de l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«6. Quan es tracti d'una expedició iniciada en l'àmbit territorial intern, amb meritació de l'impost en l'esmentat territori i destinació en l'àmbit territorial comunitari no intern i es produeixi una irregularitat fora de l'àmbit territorial intern que impliqui la recaptació de l'impost per l'Estat membre on aquella es va produir o va comprovar, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de procedir a la devolució dels impostos especials percebuts, una vegada s'aportin proves de la percepció dels impostos en aquest Estat membre.»

Quinze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 18 i s'afegeix l'apartat 6 a l'article 18, que queden redactats de la manera següent:

«1. La repercussió s'ha de fer mitjançant una factura o un document anàleg en què els subjectes passius facin constar, separadament de l'import del producte o del servei prestat, la quantia de les quotes repercutides per impostos especials de fabricació, consignant el tipus impositiu aplicat. En el cas de l'impost sobre hidrocarburs s'ha de distingir entre cada tipus estatal i el tipus autonòmic aplicat, quan siguin aplicables simultàniament. Aquesta obligació de consignació separada de la repercussió només és exigible quan la meritació de l'impost es produeix en ocasió de la sortida de fàbrica o dipòsit fiscal dels productes gravats. En els altres casos l'obligació de repercutir s'ha de fer complir mitjançant la inclusió en el document de l'expressió "impost especial inclòs en el preu al tipus de..."»

(...)

6. En relació amb els productes subjectes a tipus impositiu autonòmic en l'impost sobre hidrocarburs, la quantia de les quotes repercutides per aplicació del tipus impositiu autonòmic meritat i la consignació del tipus autonòmic aplicat han de constar expressament en tot cas en el document emès per part dels obligats a repercutir, fins i tot encara que aquests obligats tinguin autoritzades fórmules de simplificació d'acord amb el que disposen els apartats anteriors.»

Setze. Es modifica la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 19, que queda redactada de la manera següent:

«b) Adquisicions efectuades a detallistes en l'àmbit territorial intern. Quan els béns adquirits:

1r. No excedeixin les quantitats que figuren a l'apartat 9 de l'article 15 de la Llei si es tracta de begudes alcohòliques o de tabac. No obstant això, si es tracta de begudes derivades o de cigarrets han d'anar proveïts de la bolla corresponent.

2n. No excedeixin els 5 litres si es tracta d'alcohol no desnaturalitzat o d'alcohol totalment desnaturalitzat.

3r. No excedeixin els 200 litres o quilograms i no circulin mitjançant formes de transport atípiques, tal com es defineixen a l'apartat 10 de l'article 15 de la Llei, si es tracta d'hidrocarburs i sense perjudici del que disposa el número següent.

4t. No excedeixin els 40 quilograms de contingut net si es tracta de gasos líquids de petroli en bombones o de 20 quilograms si es tracta de querosè».

Disset. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 20, que queden redactats de la manera següent:

«3. En els casos de despatx a lliure pràctica de productes, fins i tot en el cas dels vinculats al règim de dipòsit duaner, que hagin de circular a l'empara d'un document administratiu electrònic, aquest ha de ser expedit per l'expedidor registrat.

4. Quan ho aconsellin circumstàncies excepcionals, l'oficina gestora corresponent a l'expedidor pot autoritzar, en els casos no previstos, l'expedició de document de circulació, en particular, a operadors no inscrits.»

Divuit. Es modifica l'article 21, que queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Classes de documents de circulació.*

1. Els documents aptes per emparar la circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació són els següents:

- a) Document administratiu electrònic.
- b) Document d'acompanyament d'emergència.
- c) Document simplificat d'acompanyament.
- d) Rebuts i comprovants de lliurament.
- e) Marques fiscals.
- f) Albarans de circulació.
- g) Documents duaners.

2. En els supòsits d'expedició d'un document de circulació en suport paper, en cas d'extraviament d'un document de circulació, pot fer aquesta funció una fotocòpia, diligenciada per l'expedidor, de l'exemplar del document de circulació que és en poder seu. Si es tracta d'un document simplificat d'acompanyament, la fotocòpia ha de ser visada per l'oficina gestora corresponent a l'establiment de sortida dels productes.

3. L'oficina gestora pot autoritzar excepcionalment documents específics, diferents dels enumerats a l'apartat 1, per emparar la circulació entre establiments del mateix titular. L'oficina gestora ha de determinar, així mateix, la forma de presentació a l'Administració tributària de la informació continguda en aquests documents.»

Dinou. Es modifica l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«Article 22. *Document administratiu electrònic.*

1. El document administratiu electrònic s'utilitza, d'acord amb els requisits que preveu aquest Reglament, en els següents supòsits de circulació de productes objecte d'impostos especials de fabricació:

- a. Circulació en règim suspensiu, interna i intracomunitària.
- b. Circulació interna amb aplicació d'un supòsit d'exempció.
- c. Circulació interna amb aplicació d'un tipus impositiu reduït.

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat 1 anterior, no és necessària l'expedició d'un document administratiu electrònic en els supòsits següents:

a. Quan es tracti d'avituallements de combustibles i carburants a aeronaus i embarcacions, des de fàbriques, dipòsits fiscals, magatzems fiscals i punts de subministrament autoritzats, situats en aeroports i ports, que es documentin mitjançant els comprovants de lliurament o rebuts de lliurament que estableixen els articles 101, 102 i 110 d'aquest Reglament, fins i tot quan per efectuar el subministrament de l'aeronau o embarcació els combustibles o carburants hagin de circular per carretera o per vies marítimes o fluvials recorrent una distància no superior a 50 quilòmetres. En aquests casos s'ha de fer constar als comprovants o rebuts de lliurament l'hora de sortida i el termini necessari per a l'arribada a la destinació.

b. Quan es tracti d'hidrocarburs pels quals s'ha meritat l'impost a un tipus impositiu reduït i que siguin venuts per un detallista a un consumidor final. Per al cas de l'epígraf 1.8 fins i tot quan el producte sigui distribuït per un detallista a un

consumidor final o a un altre detallista per a la seva venda a consumidors finals. El que disposa aquest paràgraf s'entén sense perjudici del compliment del que estableixen els articles 19, 106, 107 i 108 d'aquest Reglament.

c. Quan sigui aplicable el procediment de vendes en ruta d'acord amb el que disposa l'article 27.

d. Quan es tracti de productes esmentats a la tarifa 2a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei als quals s'apliqui l'exempció que preveu l'apartat 1 de l'article 51 d'aquesta Llei, i que no estiguin subjectes a les disposicions en matèria de control i circulació de la Directiva 2008/118/CE, del Consell, de 16 de desembre de 2008.

e. Quan es tracti de gasoil al qual s'apliqui el tipus que estableix l'epígraf 1.4 que es traslladi des del lloc on radiqui l'activitat empresarial dels consumidors finals autoritzats, d'acord amb el que estableix l'article 106, fins als diferents emplaçaments on poden ser les maquinàries que requereixin ser proveïdes de gasoil. En aquests casos, la circulació del gasoil s'ha d'emparar en l'autorització a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 4 de l'article 106 i en un albarà per cada emplaçament en el qual s'han d'anotar, per a cada màquina i una vegada efectuada l'operació, les dades identificatives i el volum de carburant proveït.

f. En els supòsits, que preveu l'article 14.3, de devolucions a fàbrica o dipòsit fiscal de productes amb destinació a l'exportació emmagatzemats en règim suspensiu en un dipòsit duaner o en una zona o un dipòsit franc, prèvia autorització de l'oficina gestora corresponent.

g. En els altres supòsits que preveu aquest Reglament en els quals l'oficina gestora autoritza l'emissió d'un document per emparar determinades circulacions. Aquest document pot ser la mateixa autorització o un albarà.

3. Sense perjudici del que preveu l'apartat 1 anterior, no es requereix l'expedició d'un document administratiu electrònic en els supòsits d'importacions de productes que es descarreguin, per canonades fixes, directament en instal·lacions inscrites com a fàbrica o dipòsit fiscal.

4. L'oficina gestora pot autoritzar que es deixin d'emplenar determinades caselles del document administratiu electrònic, en els supòsits de circulació interna.»

Vint. S'afegeixen els apartats 3 i 4 a l'article 23, que queden redactats de la manera següent:

«3. En els supòsits d'expedició d'un document simplificat d'acompanyament, quan en aquest Reglament es faci una referència a determinats exemplars del document, es considera feta, així mateix, a les corresponents còpies del document comercial, si aquest últim es pot expedir en comptes de l'administratiu.

4. Els expedidors de documents simplificats d'acompanyament han de presentar per via telemàtica a l'oficina gestora corresponent a l'establiment de sortida dels productes objecte dels impostos especials de fabricació una relació recapitulativa mensual dins el mes següent a la seva expedició de les dades corresponents als documents simplificats d'acompanyament expedits.»

Vint-i-un. Es modifica l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Albarans de circulació.*

1. Quan els productes objecte d'impostos especials hagin de circular a l'empara d'un document de circulació i no sigui exigible l'expedició de documents administratius electrònics o documents simplificats d'acompanyament ni sigui procedent la utilització d'un document duaner, la seva circulació s'ha d'emparar per un albarà de circulació, sense perjudici que, a més, sigui procedent la utilització de marques fiscals d'acord amb el que disposa l'article 26 d'aquest Reglament.

2. Tenen la consideració d'albarans de circulació les factures, els albarans i altres documents comercials, utilitzats habitualment per l'empresa expedidora.

Aquests documents no estan subjectes a model i han de constar, almenys, d'original i matriu; en aquests documents, quan tinguin la consideració d'albarans de circulació, s'hi han de consignar les dades següents: nom, número d'identificació fiscal i, si s'escau, CAE de l'expedidor i del destinatari, classe i quantitat de productes i data d'expedició, lloc d'expedició i lliurament i, si s'escau, la graduació del producte.

3. Els albarans de circulació s'han de numerar seqüencialment per anys naturals i la seva numeració ha de ser única. No obstant això, l'oficina gestora pot autoritzar que s'estableixin diverses sèries de numeració.

Els albarans de circulació els han de signar l'expedidor o la persona que el representi llevat que el document s'expedeixi per procediments informàtics autoritzats per l'oficina gestora, i que aquesta hagi autoritzat la dispensa de signatura.

4. Es considera que les notes de lliurament en el sistema de vendes en ruta formen part de l'albarà de circulació del qual procedeixen.»

Vint-i-dos. Es modifiquen els apartats 2, 6, 8, 10, 12, 14 i s'afegeix l'apartat 17 de l'article 26, que queden redactats de la manera següent:

«2. Les bolles són documents timbrats i numerats subjectes al model aprovat pel ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. Les confecciona la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre i s'han d'adherir als recipients o envasos d'acord amb les normes següents:

a) Quan es tracti de recipients de begudes derivades, les bolles s'han d'adherir sobre els taps o tancaments, de manera que no es puguin obrir sense trencar-les.

No obstant això, quan es tracti d'envasos de capacitat no superior a mig litre que s'agrupin condicionats per a la seva venda al detall en estoigs el contingut total de begudes derivades dels quals no excedeixi els 5 litres, es pot adherir a l'estoig una única bolla corresponent a una capacitat igual o superior al contingut total de begudes derivades que el conformen.

Quan una normativa no fiscal no permeti la col·locació de les bolles sobre els taps o tancaments, l'oficina gestora en pot autoritzar la col·locació en un altre lloc visible de l'envàs.

b) Quan es tracti de cigarrets, les bolles s'han d'incorporar en l'empaquetatge que constitueixi unitat de venda per al consumidor de manera que sempre siguin visibles i no es puguin desprendre abans que aquest faci ús de la labor, i s'ha de situar per sota de l'embolcall transparent o translúcid que, si s'escau, envolti l'empaquetatge.

(...).

6. El lliurament de bolles s'ha d'efectuar, sempre que es compleixi el que s'estableix en matèria de garanties, de conformitat amb les normes següents:

a) Dins de cada mes natural, l'oficina gestora ha de lliurar, com a màxim, un nombre de bolles tal que l'import de les quotes teòriques corresponents a les begudes derivades o cigarrets a què es puguin aplicar les dites bolles no sigui superior a l'import resultant del que disposen els apartats 2, 3 o 7 de l'article 43 d'aquest Reglament multiplicat pel coeficient:

- 1r. 1,4 si es tracta de begudes derivades per a fàbriques i dipòsits fiscals.
- 2n. 4,2 si es tracta de begudes derivades per a dipòsits de recepció.
- 3r. 83,4 si es tracta de cigarrets per a fàbriques i dipòsits fiscals.
- 4t. 166,8 si es tracta de cigarrets per a dipòsits de recepció.

L'oficina gestora no ha d'atendre peticions de bolles en una quantitat que superi aquest límit llevat que es presti una garantia complementària, del 50 per 100 de la quota, per l'excés.

b) Les bolles que, sent susceptibles de ser lliurades de conformitat amb el que disposa la lletra a), no han estat sol·licitades pels interessats, poden ser lliurades dins del mateix any natural.

c) Si l'interessat no està al corrent en el pagament del seu deute tributari pel concepte corresponent dels impostos especials de fabricació, ha de prestar una garantia especial que respon exclusivament de la totalitat de les quotes teòriques que es puguin meritjar en relació amb els productes per als quals se sol·liciten les bolles.

En cas que la prestació d'aquesta garantia pugui perjudicar greument la continuïtat de l'activitat, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot dispensar d'aquesta obligació, sense perjudici de la possibilitat d'adoptar mesures cautelars en substitució d'aquesta, en els termes que estableix el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, per als ajornaments i fraccionaments de pagament.

d) Als efectes del que disposa aquest article s'entén per quotes teòriques:

1r. En relació amb les begudes derivades, les que es meritarien a la sortida de fàbrica o dipòsit fiscal, amb conclusió del règim suspensiu i sense aplicació d'exempcions, d'unes begudes derivades amb la graduació mitjana de les elaborades o emmagatzemades per l'interessat durant l'any natural anterior i embotellades en els envasos de més capacitat segons tipus de bolles.

2n. En relació amb els cigarrets, les que es meritarien a la sortida de fàbrica o dipòsit fiscal, amb conclusió del règim suspensiu i sense aplicació d'exempcions, d'uns cigarrets amb un preu de venda al públic igual al de la mitjana dels fabricats o emmagatzemats per l'interessat.

e) Les garanties complementària i especial a què al·ludeixen respectivament les lletres a) i c) anteriors s'han de desafectar quan, respecte a una quantitat de begudes derivades o cigarrets a què serien aplicables les bolles la retirada de les quals van emparar les esmentades garanties, s'acrediti, alternativament:

1r. El pagament del deute tributari corresponent.

2n. La seva recepció en una altra fàbrica o dipòsit fiscal on hagi prestat una garantia que cobreixi les quotes teòriques corresponents a la quantitat de begudes derivades o cigarrets a rebre.

f) Quan s'apliquen les marques als productes subjectes a impostos especials, tot import garantit per a l'obtenció d'aquestes ha de ser alliberat si els impostos especials s'han meritat i recaptat en un altre Estat membre.

(...).

8. En la importació de begudes derivades i cigarrets, la col·locació de les bolles s'ha d'efectuar, a elecció de l'importador, en la forma i sota les condicions següents:

a) Amb caràcter general:

1r. A la duana d'importació, que ha de subministrar les necessàries.

2n. En destinació. En aquest cas, l'expedidor registrat en el supòsit de despatx d'importació amb aplicació d'una exempció, o l'importador, en els supòsits de despatx d'importació a tipus ple, han de fer constar en el document de circulació que els recipients o envasos no tenen bolles, així com el nombre dels importats. L'oficina gestora corresponent al punt de destinació ha de proveir els serveis d'intervenció o inspecció del nombre necessari de bolles perquè, sota el seu

control, siguin col·locades en el local designat per l'importador, estenent la diligència corresponent.

3r. En origen. Si l'importador opta perquè les bolles es col·loquin a la fàbrica d'origen, l'oficina gestora corresponent al seu domicili l'ha de proveir de les bolles necessàries, prèvia prestació de garantia per un import del 100 per 100 de les quotes que correspondrien a la quantitat de begudes derivades o cigarrets a què es puguin aplicar. Per al càlcul de l'import a garantir, si es tracta de begudes derivades, se suposa que aquestes begudes tenen una graduació del 40 per 100 vol., i que estan embotellades en els envasos de més capacitat, segons tipus de bolles. Si es tracta de cigarrets el preu que s'utilitza per al càlcul de la garantia és el fixat pels fabricants o importadors per a la classe de cigarrets més venuda.

La importació de les begudes derivades o cigarrets amb les bolles adherides, o la devolució d'aquestes últimes, s'ha d'efectuar en el termini d'un any, comptat des de la data del lliurament. Aquest termini es pot prorrogar per un període de fins a sis mesos que no pot ser superior al que resti de vigència a la garantia prestada, llevat que es presti una nova garantia. Si, transcorregut aquest termini i, si s'escau, la pròrroga, no se n'ha produït la importació o devolució, s'ha de procedir a l'execució de les garanties prestades.

b) Quan les begudes derivades o els cigarrets siguin importats, per un dipositari autoritzat, per a la seva introducció en una fàbrica o dipòsit fiscal, les bolles poden ser col·locades en destinació o en origen. En els dos casos, l'oficina gestora que correspongui al domicili de la fàbrica o dipòsit fiscal les ha de proporcionar a l'interessat, amb les condicions generals que preveuen els apartats 5 i 6 d'aquest article.

Quan les bolles es col·loquin en origen, la importació de les begudes derivades o els cigarrets amb les bolles adherides o la devolució d'aquestes últimes s'ha d'efectuar en el termini d'un any, comptat des de la data del lliurament. Aquest termini es pot prorrogar per un període de fins a sis mesos que no pot ser superior al que resti de vigència a la garantia prestada, llevat que es presti una nova garantia. Si, transcorregut aquest termini i, si s'escau, la pròrroga, no se n'ha produït la importació o devolució, s'ha de procedir a l'execució de les garanties prestades.

c) Quan es tracti de begudes derivades i cigarrets la importació dels quals es formalitzi mitjançant un taló de deute per declaració verbal, no és necessària la col·locació de bolles si les quantitats importades no excedeixen els 10 litres o les 800 unitats, respectivament.

d) Quan, d'acord amb el que disposen les lletres anteriors, sigui procedent executar la garantia prestada perquè no s'ha produït la importació de les begudes derivades o els cigarrets amb les marques fiscals adherides o la devolució d'aquestes últimes, l'Administració ha de determinar, mitjançant la liquidació corresponent, l'import de la garantia a executar, que és el de la quota teòrica d'impost especial corresponent a la quantitat de begudes derivades o cigarrets a què es puguin aplicar les marques fiscals no justificades, calculada de conformitat amb el que preveu l'apartat 3 de la lletra a) anterior.

(...).

10. Quan, en els casos a què es refereix l'apartat 9 anterior, no es produeixi la recepció de les begudes derivades o els cigarrets amb les bolles adherides o bé la devolució d'aquestes últimes amb els terminis previstos a la lletra b) de l'apartat 8 anterior, s'ha de procedir a l'execució de la garantia prestada. A aquest efecte, l'Administració ha de procedir a determinar el deute tributari garantit, mitjançant la liquidació corresponent, l'import del qual és el de les quotes teòriques de l'impost especial a què es refereix la lletra d) de l'apartat 6 d'aquest article, corresponent a les marques fiscals que no s'hagin rebut adherides a les begudes derivades o als cigarrets, o no hagin estat objecte de devolució dins el termini assenyalat.

No escau l'execució de les garanties prestades quan s'acrediti que la falta de recepció o devolució és deguda a la destrucció de les marques fiscals per cas fortuït o força major, i sempre que això consti de forma fefaent, especialment mitjançant el certificat expedit a aquest efecte per les autoritats fiscals de l'Estat membre on s'hagi produït la destrucció. A aquests efectes, s'ha d'admetre la pèrdua del 0,5 per 1.000 de les marques fiscals utilitzades, encara que no es puguin presentar per a la seva destrucció o no se'n justifiqui la destrucció de forma fefaent.

En cas d'irregularitats en la circulació intracomunitària la resolució de les quals tingui lloc amb posterioritat a l'execució de la garantia però dins dels terminis assenyalats al paràgraf b) de l'apartat 8 anterior, cal atènyer-se al que preveu l'apartat 5 de l'article 17 d'aquest Reglament.

(...).

12. Almenys un cop l'any els serveis d'inspecció o, si s'escau, d'intervenció han de fer el recompte de bolles en els establiments als titulars dels quals els han estat lliurades.

Amb independència de l'anterior, l'oficina gestora pot dur a terme, en qualsevol moment, tots els controls que consideri necessaris per comprovar la situació de les bolles en els establiments als titulars dels quals els han estat lliurades, com també per verificar el compliment dels requisits exigits per la normativa en relació amb les marques fiscals lliurades.

Als efectes dels controls i recomptes realitzats per l'Administració tributària, s'admet la baixa en comptabilitat, sense conseqüències ulteriors, de les bolles següents:

- a) Les que s'hagin destruït sota control de l'Administració.
- b) Les que es presentin a la intervenció o a la inspecció, deteriorades, i s'hagi de procedir a la seva destrucció sota control de l'Administració.
- c) Les que representin el 0,5 per 1.000 de les utilitzades, encara que no es puguin presentar per a la seva destrucció.
- d) Les que, en els termes de l'article 14 d'aquest Reglament, s'acrediti que han resultat destruïdes per cas fortuït o força major i sempre que la destrucció hagi estat comunicada immediatament a l'oficina gestora i abans de la realització del recompte.

La falta de marques fiscals que es posi de manifest en els controls duts a terme per l'Administració, una vegada deduïdes les que es consideren justificades d'acord amb l'apartat anterior, dóna lloc a l'execució de la garantia prestada, per a la qual cosa l'Administració ha de determinar, mitjançant la liquidació corresponent, el deute tributari garantit, que ha de coincidir amb les quotes teòriques de l'impost especial a què es refereix la lletra d) de l'apartat 6 d'aquest article corresponents a les marques fiscals no justificades.

(...).

14. Els receptors de marques fiscals han de portar un llibre de compte corrent en el qual han de reflectir, si s'escau, les marques fiscals que els són lliurades i les que s'adhereixen als corresponents recipients o envasos.

També han de portar un llibre en el qual s'ha de comptabilitzar el moviment de recipients o envasos existents a l'establiment amb les marques fiscals ja adherides. En el càrrec s'han d'anotar, si s'escau, els recipients o envasos als quals els són adherides les marques fiscals en el mateix establiment, així com, si s'escau, els que s'hi rebin amb les marques fiscals ja adherides. En la data han d'anotar els recipients o envasos que surtin de l'establiment amb les marques fiscals ja adherides, distingint si es tracta de sortides en règim suspensiu, cas en què s'ha de fer referència al CAE de l'establiment de destinació, o de sortides amb meritació de l'impost corresponent.

Aquests llibres han de ser habilitats per l'oficina gestora corresponent a la demarcació del peticionari.

No obstant el que disposa la lletra b) de l'apartat 6 d'aquest article, les existències de marques fiscals en fàbrica o dipòsit fiscal, tant de les ja adherides als recipients o envasos com de les que encara no hi han estat adherides, no pot ser en cap moment superior, en més d'un 200 per 100, al nombre màxim de bolles que li puguin lliurar cada mes, segons assenyala la lletra a) de l'apartat 6 d'aquest article, llevat que es presti una garantia complementària pel 100 per 100 de les quotes teòriques que corresponguin a les bolles que hagin d'excedir aquest límit. Aquesta garantia complementària es cancel·la, si s'escau, en el moment en què les existències de marques fiscals existents a l'establiment deixin de ser superiors, en més d'un 200 per 100, al nombre de bolles que, com a màxim, es poden lliurar mensualment al titular.

En els controls i recomptes de marques fiscals practicats per l'Administració en establiments no subjectes a intervenció, s'admet la baixa en comptabilitat de les que preveu l'apartat 12.

(...)

17. La garantia amb càrrec a la qual s'hagi fet el lliurament de les bolles ha de respondre de totes les obligacions fiscals que es puguin derivar de l'aplicació d'aquest article, inclòs el pagament dels deutes resultants de les liquidacions practicades.»

Vint-i-tres. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 27, que queden redactats de la manera següent:

«2. Per a l'aplicació del que disposa l'apartat anterior s'han de complir les condicions següents:

a) L'expedidor ha de disposar d'un sistema de control que permeti conèixer en tot moment les sortides de producte de l'establiment, les lliurades a cada adquirent i les que retornen a l'establiment.

b) El retorn a l'establiment d'origen s'ha de produir dins el segon dia hàbil següent al de la sortida. En cas d'avituallament des d'embarcacions, aquest termini és de cinc dies hàbils, comptats a partir de la conclusió de les operacions d'avituallament.

c) La circulació s'ha d'emparar amb un albarà de circulació en el qual es faci constar que es tracta de productes sortits per a la seva distribució pel procediment de vendes en ruta.

d) En el moment del lliurament dels productes a cada adquirent s'ha d'emetre una nota de lliurament, amb càrrec a l'albarà de circulació, acreditativa de l'operació. L'exemplar de la nota de lliurament que queda en poder de l'establiment ha de ser signat per l'adquirent. Si el vehicle que realitza la venda en ruta expedeix les notes de lliurament per via electrònica, els adquirents també poden signar la nota de lliurament per via electrònica.

Si no és present en el moment del lliurament, pot signar-la qualsevol persona que es trobi en aquest lloc o domicili i faci constar la seva identitat, així com els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris on radiqui el lloc assenyalat per al lliurament del producte, sense perjudici del que disposa l'apartat 4 de l'article 106 quant a l'acreditació de la condició de consumidor final.

e) A l'albarà de circulació s'hi han d'anotar els lliuraments que s'efectuïn, conforme es facin.

f) L'assentament negatiu de data corresponent als productes reintroduïts a la fàbrica, dipòsit fiscal o magatzem fiscal s'ha de justificar amb l'albarà de circulació expedit a la sortida, en el qual constin els lliuraments efectuats, així com amb els duplicats de les notes de lliurament.

(...)

4. En el cas de vendes en ruta de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs des de magatzems fiscals, l'oficina gestora corresponent al magatzem

fiscal pot autoritzar els subministraments directes des de fàbrica o dipòsit fiscal amb compliment dels requisits següents:

a) La fàbrica o el dipòsit fiscal ha d'emetre un document administratiu electrònic en el qual figuri com a destinatari el magatzem fiscal des del qual s'han de fer els lliuraments de productes.

b) El vehicle que rebí els productes ha d'estar dotat dels mitjans tècnics necessaris per a l'emissió del certificat de recepció i la transmissió del document administratiu electrònic a la comptabilitat d'existències del magatzem fiscal.

c) Una vegada realitzada la transmissió i amb la justificació informàtica de l'assentament de càrrec en la comptabilitat del magatzem fiscal, es poden realitzar els subministraments directes per mitjà de les notes de lliurament emeses pel sistema informàtic del vehicle.

d) El procediment de vendes en ruta s'ha de dur a terme amb compliment de la resta de les condicions assenyalades en els apartats anteriors.

e) La realització de subministraments directes sense autorització de l'oficina gestora és causa de revocació del CAE de l'establiment expedidor.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Validesa dels documents de circulació.*

1. Es consideren dades essencials dels documents de circulació les següents:

1r. Les dades relatives a la quantitat, la classe, la naturalesa o la descripció de la mercaderia transportada, inclosa la dada relativa al contingut en biocarburants o biocombustibles quan el tipus impositiu sigui un tipus diferenciat del d'aplicació normal. Aquesta consideració s'entén sense perjudici del que disposen els articles 16, 17, 24, 38 i 52 d'aquest Reglament.

2n. Les dades necessàries per a la identificació correcta de l'expedidor, destinatari o productes, inclòs el número de document de circulació.

3r. En el cas de bolles de circulació, la numeració o capacitat d'aquestes i la seva correspondència amb els recipients sobre els quals estan col·locades.

4t. Les dades relatives a la data i l'hora de l'inici de l'expedició.

2. L'omissió de qualsevol de les dades essencials o la seva inadequació amb la realitat, per qualsevol causa, quan aquestes circumstàncies es posin de manifest durant la circulació, suposa que es consideri que l'expedició s'ha dut a terme amb incompliment del que disposa l'article 15.7 de la Llei.

3. L'omissió o la inadequació amb la realitat, per qualsevol causa, de dades essencials, que es posi de manifest quan els productes han arribat a la destinació, ha de ser rectificada pel destinatari, seguint el procediment establert a aquest efecte. Quan no existeixi aquest procediment, la correcció s'ha de fer de manera que quedi constància de la dada corregida i la motivació de la correcció, mitjançant la comunicació per qualsevol mitjà que permeti deixar constància de la tramesa. La comunicació s'ha de fer a l'oficina gestora corresponent al destinatari.

4. L'omissió o la inadequació amb la realitat, per qualsevol causa, de dades que hagin de contenir els documents de circulació, fins i tot durant el transport, que no siguin de caràcter essencial, ha de ser corregida i comunicada a les autoritats competents per l'expedidor o pel seu compte o, si els productes ja han arribat a la destinació, pel destinatari.

Quan la normativa estableixi un procediment específic per fer aquesta correcció o comunicació, únicament es consideren vàlides les correccions i comunicacions fetes d'acord amb aquest procediment. Quan no existeixi aquest procediment, la correcció s'ha de fer de manera que quedi constància de la dada corregida i la motivació de la correcció, mitjançant la comunicació per qualsevol mitjà que permeti deixar constància de la tramesa. La comunicació s'ha de fer a l'oficina gestora

corresponent al destinatari si els productes ja han arribat a la destinació, o a l'oficina gestora corresponent a l'expedidor, en cas contrari.

5. L'absència de correcció de conformitat amb el que disposen els apartats 3 i 4 anteriors pot donar lloc a l'aplicació de la sanció a què es refereix l'article 201.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Expedició de productes que circulen a l'empara d'un document administratiu electrònic.*

A) Circulació intracomunitària en règim suspensiu.

1. A més de les obligacions que els incumbeixen en la seva condició de fabricants o titulars de dipòsits fiscals, els dipositaris autoritzats i expedidors registrats estan obligats a:

a. Prestar una garantia en els termes que estableixen els apartats 10 i 11 de l'article 43, amb validesa en tot l'àmbit territorial comunitari, per respondre de les obligacions derivades de la circulació intracomunitària dels productes que expedeixin.

b. Formalitzar un esborrany de document administratiu electrònic per cada expedició, emplenat segons les instruccions que contenen el Reglament (CE) núm. 684/2009 i les normes complementàries que s'estableixin, que ha de ser tramitat de la manera següent:

1r. L'expedidor ha de presentar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària un esborrany de document administratiu electrònic a través de l'EMCS, amb una antelació no superior als set dies anteriors a la data indicada en el document com a data d'expedició.

2n. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de verificar per la via electrònica les dades de l'esborrany de document administratiu electrònic. Si les dades no són vàlides, n'ha d'informar sense demora l'expedidor. Si les dades són vàlides, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'assignar al document un ARC i l'ha de comunicar a l'expedidor.

3r. En els supòsits a què es refereixen les lletres a), b), c), d) i f) de l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'enviar sense demora el document administratiu electrònic a les autoritats competents de l'Estat membre de destinació.

4t. En el supòsit a què es refereix la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, si la declaració d'exportació es presenta en un altre Estat membre, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'enviar el document administratiu electrònic a les autoritats competents de l'Estat membre en el qual es presenti la declaració d'exportació.

5è. L'expedidor ha de lliurar a la persona que acompanyi els productes subjectes a impostos especials una còpia impresa del document administratiu electrònic o qualsevol altre document comercial que esmenti de manera clarament identificable l'ARC. Aquest document s'ha de poder presentar sempre que ho requereixin les autoritats competents durant tota la circulació en règim suspensiu d'impostos especials.

6è. L'expedidor pot anul·lar el document administratiu electrònic mentre no hagi començat la circulació. Es considera que la circulació ha començat, en els casos que preveu l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, lletres a), b), c), d), i f), en el moment en què els productes abandonen l'establiment d'expedició i, en el cas de la lletra e), en el moment del seu despatx de duana.

7è. Durant la circulació en règim suspensiu, l'expedidor pot modificar-ne la destinació a través de l'EMCS, a fi d'indicar-ne una de nova, que ha de ser una de

les que preveuen les lletres a), b), c) i f) de l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei. El procediment de modificació s'ha de fer d'acord amb el Reglament (CE) núm. 684/2009 i les disposicions complementàries que s'estableixin.

8è. En cas de circulació de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs per via marítima o vies de navegació interior, el destinatari dels quals no es conegui amb exactitud en el moment que l'expedidor presenti l'esborrany de document administratiu electrònic, l'oficina gestora pot autoritzar a l'expedidor, o bé per a una única expedició o bé per al conjunt de les que realitzi en un termini determinat, l'emissió d'aquest document sense les dades relatives al destinatari. L'expedidor ha de comunicar les dades relatives al destinatari a l'oficina gestora tan aviat com les conegui i, com a molt tard, al final de la circulació, d'acord amb el que disposa l'apartat 7è anterior.

c. Requerir al destinatari, quan es tracti d'un destinatari registrat ocasional, el document que acrediti el pagament dels impostos especials de fabricació a l'Estat membre de destinació o el compliment de qualsevol altra obligació que garanteixi la percepció dels impostos, d'acord amb les condicions fixades per les autoritats competents d'aquest Estat. Aquest document ha d'indicar:

1r. L'adreça de l'oficina competent de les autoritats fiscals del país de destinació.

2n. La data i la referència del pagament o de l'acceptació de la garantia de pagament per part de l'oficina.

2. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de posar a disposició de l'expedidor la notificació de recepció que rebí de les autoritats competents de l'Estat membre de destinació en relació amb les expedicions iniciades en l'àmbit territorial intern.

B) Circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern en règim suspensiu o amb aplicació d'una exempció o d'un tipus impositiu reduït.

1. En els supòsits de circulació en règim suspensiu, els dipositaris autoritzats i expedidors registrats estan obligats a formalitzar un esborrany de document administratiu electrònic per cada expedició, emplenat segons les instruccions que contenen aquest Reglament i les normes complementàries que s'estableixin, que ha de ser tramitat de la manera següent:

a. L'expedidor ha de presentar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària un esborrany de document administratiu electrònic a través de l'EMCS amb una antelació no superior als set dies anteriors a la data indicada en el document com a data d'expedició.

b. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de verificar per la via electrònica les dades de l'esborrany de document administratiu electrònic. Si les dades no són vàlides, n'ha d'informar sense demora l'expedidor. Si les dades són vàlides, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'assignar al document un ARC i l'ha de comunicar a l'expedidor.

c. L'expedidor ha de lliurar a la persona que acompanyi els productes subjectes a impostos especials una còpia impresa del document administratiu electrònic o qualsevol altre document comercial que identifiqui el transport i que esmenti de forma clarament identificable l'ARC. Aquest document s'ha de poder presentar sempre que ho requereixin les autoritats competents durant tota la circulació en règim suspensiu d'impostos especials.

d. L'expedidor pot anul·lar el document administratiu electrònic mentre no hagi començat la circulació. Es considera que la circulació ha començat, en els casos que preveu l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, lletres a) i c), en el moment

que els productes abandonen l'establiment d'expedició i, en el cas de la lletra e), en el moment del seu despatx de duana.

e. Durant la circulació en règim suspensiu, l'expedidor pot modificar-ne la destinació a través de l'EMCS, a fi d'indicar-ne una de nova, que ha de ser una destinació autoritzada. El procediment de modificació s'ha de fer d'acord amb les disposicions complementàries que s'estableixin.

f. En cas de circulació de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs per via marítima o vies de navegació interior, el destinatari dels quals no es conegui amb exactitud en el moment que l'expedidor presenti l'esborrany de document administratiu electrònic, l'oficina gestora pot autoritzar a l'expedidor, o bé per a una única expedició o bé per al conjunt de les que realitzi en un termini determinat, l'emissió d'aquest document sense les dades relatives al destinatari. L'expedidor ha de comunicar les dades relatives al destinatari a l'oficina gestora tan aviat com les conegui i, com a molt tard, al final de la circulació, d'acord amb el que disposa l'apartat e) anterior.

2. En els supòsits de circulació de productes objecte dels impostos especials de fabricació amb impost meritat amb aplicació d'una exempció o d'un tipus impositiu reduït, la formalització del document administratiu electrònic per l'expedidor s'ha de fer de conformitat amb l'article 29. B) 1.

No obstant això, quan el destinatari no estigui obligat a inscriure's en el registre territorial de l'oficina gestora, la circulació s'ha de fer d'acord amb el procediment següent:

a. L'expedidor ha d'emplenar l'esborrany de document administratiu electrònic de conformitat amb el que disposa l'article 29. B) 1, l'ha d'enviar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària a través del sistema informàtic, i ha d'imprimir tres exemplars del document administratiu electrònic una vegada aquesta hagi validat l'esborrany.

b. Un dels exemplars ha de ser conservat en poder de l'expedidor i els altres dos s'han d'adjuntar als productes durant la circulació fins a la seva destinació.

c. Dels dos exemplars que s'han d'adjuntar als productes durant la circulació, un ha de ser diligenciat pel receptor en el moment de la recepció dels productes de la manera i en el termini que s'indiquen a l'article 31 B) 3, i ha de ser retornat a l'expedidor en un termini màxim de cinc dies a comptar de la recepció. L'expedidor ha de comunicar a l'oficina gestora la falta de recepció d'aquest exemplar en un termini màxim d'un mes des de la data d'enviament dels productes.

L'altre exemplar també ha de ser diligenciat i ha de quedar en poder del receptor.

d. La normativa de desplegament ha de regular el tractament de les incidències que s'hagin pogut produir durant la circulació o amb motiu de la recepció dels productes».

Vint-i-sis. Es modifica l'article 30, que queda redactat de la manera següent:

«Article 30. Procediment que s'ha de seguir a l'inici de la circulació a l'empara d'un document administratiu electrònic en cas d'indisponibilitat de l'EMCS.

1. No obstant el que disposa l'article 29, l'expedidor pot iniciar la circulació de productes subjectes a impostos especials en cas d'indisponibilitat de l'EMCS amb la condició que:

a. Els productes estiguin acompanyats d'un document administratiu d'emergència que contingui les mateixes dades que l'esborrany de document administratiu electrònic que preveu l'article 29.

b. Informi l'oficina gestora corresponent a l'expedidor, abans del començament de la circulació, per qualsevol mitjà que permeti tenir constància que ha rebut la comunicació, dels motius i de la durada prevista, si es coneixen, de la indisponibilitat.

2. Quan el sistema torni a estar disponible, i com a molt tard el dia hàbil següent després del restabliment de la connexió, l'expedidor ha de presentar l'esborrany de document administratiu electrònic d'acord amb el que disposa l'article 29, amb indicació de manera diferida, tal com estableixen l'annex 2 del Reglament (CE) núm. 684/2009 i les disposicions complementàries i de desplegament que s'estableixin.

3. L'esborrany de document administratiu electrònic ha de contenir com a número de referència local el número assignat al document d'acompanyament d'emergència, de manera que la correlació document en suport paper document administratiu electrònic sigui inequívocament clara.

4. L'expedidor ha de conservar el document administratiu d'emergència, en paper o en suport informàtic, durant quatre anys.

5. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques pot establir un model de document d'acompanyament d'emergència per als casos d'indisponibilitat de l'EMCS.»

Vint-i-set. Es deroga l'article 30 bis.

Vint-i-vuit. Es modifica l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«Article 31. *Recepció de productes que circulen a l'empara d'un document administratiu electrònic.*

A) Circulació intracomunitària en règim suspensiu.

1. En els supòsits que preveuen les lletres a), b), d), e) i f) de l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei, els receptors de productes objecte dels impostos especials de fabricació que hagin circulat en règim suspensiu, procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern, estan obligats a presentar, davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària, una notificació de recepció que compleixi els requisits següents:

a. S'ha de presentar tan aviat com es rebin els productes i, en tot cas, dins els cinc dies hàbils següents a la terminació de la circulació. Aquest termini es pot ampliar exclusivament en els casos que, prèviament justificats, siguin autoritzats per l'oficina gestora.

b. S'ha de presentar a través d'un sistema informatitzat que compleixi les instruccions que contenen el Reglament (CE) núm. 684/2009 i les disposicions complementàries que s'estableixin.

2. Quan es tracti de la recepció de productes que hagin de portar incorporats traçadors, marcadors o desnaturalitzants, rebuts per un destinatari registrat, aquests productes han de romandre en els llocs de recepció almenys durant el primer dia hàbil següent a la formalització de la notificació de recepció electrònica o de la presentació del document en suport paper a l'oficina gestora.

3. L'oficina gestora corresponent al destinatari de l'expedició en una circulació intracomunitària pot autoritzar el lliurament dels productes en un lloc de lliurament directe diferent de la fàbrica, dipòsit fiscal o dipòsit de recepció. Aquesta autorització, en tot cas, està subjecta al compliment dels requisits següents:

a. El destinatari de l'expedició, amb caràcter previ a l'inici d'aquesta, ho ha de sol·licitar a l'oficina gestora corresponent al seu establiment i ha d'indicar:

1r. El seu nom i cognoms o raó social i número d'identificació fiscal i, si s'escau, de la persona que el representi, així com del titular del lloc de lliurament directe.

2n. Adreça, localitat i codi postal del lloc exacte de lliurament directe.

b. El document administratiu electrònic només pot emparar un lloc de lliurament directe.

c. El destinatari ha d'anotar en la seva comptabilitat la recepció dels productes.

d. El destinatari ha d'emplenar la notificació de recepció electrònica.

e. En cas que l'oficina gestora competent per autoritzar el lliurament directe sigui diferent de l'oficina gestora en la demarcació de la qual està situat el lloc de lliurament directe, aquella ha de posar en coneixement d'aquesta l'autorització concedida.

f. Els productes han de romandre en el lloc de lliurament directe, a disposició de l'Administració tributària, perquè realitzi les comprovacions que consideri necessàries, com a mínim durant el primer dia hàbil següent al de la formalització de la notificació de recepció electrònica o al de la presentació del document en suport paper a l'oficina gestora.

4. En els supòsits que preveu l'apartat 1 anterior, el receptor ha de presentar la notificació de recepció a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que ha de verificar per la via electrònica les dades que hi estan incloses i, si les dades no són vàlides, ha d'informar-ne sense demora el destinatari. Si les dades són vàlides, ha de confirmar al destinatari el registre de la notificació de recepció presentada i l'ha d'enviar a les autoritats competents de l'Estat membre d'expedició.

5. No obstant el que disposen els apartats anteriors, l'oficina gestora pot establir que la notificació de recepció pels destinataris que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'article 9 de la Llei es faci, per tots o per algun dels destinataris, per altres procediments diferents de la notificació de recepció electrònica.

6. Els destinataris registrats ocasionals, per poder rebre productes en règim suspensiu procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern, han d'obtenir prèviament una autorització de recepció, de conformitat amb les normes següents:

a. Han de presentar a l'oficina gestora corresponent al lloc de recepció dels productes una sol·licitud, per cada operació, subjecta al model que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, en la qual han de fer constar la classe i la quantitat de productes que volen rebre, el lloc de recepció, el nom, el domicili i els números d'identificació fiscal, a efectes de l'IVA i, si s'escau, dels impostos especials, de l'expedidor i del destinatari. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar la documentació necessària per acreditar la condició empresarial i, si s'escau, el compliment de les obligacions establertes per disposicions específiques. En una sol·licitud només s'hi poden incloure productes expedits per un sol proveïdor i compresos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, de l'impost sobre les labors del tabac o dels impostos especials sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques.

b. Juntament amb la sol·licitud a què es refereix l'apartat anterior, s'ha de prestar garantia per un import equivalent a les quotes corresponents als productes que es pretén rebre. Aquesta garantia respon del pagament dels impostos que es meritin.

No obstant això, no és exigible la prestació de la garantia quan s'hagi prestat la garantia a què es refereix l'apartat 2 de l'article 3 d'aquest Reglament.

c. L'oficina gestora, una vegada comprovat, si s'escau, que la garantia que es presta cobreix l'import a què es refereix l'apartat anterior, ha d'expedir una autorització de recepció, subjecta al model que aprovi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, que ha de posar a disposició del sol·licitant.

d. L'autorització de recepció ha de contenir la referència completa de l'oficina gestora que l'expedeix, la classe i la quantitat dels productes coberts per la garantia prestada, així com la quantia i la data d'acceptació de la garantia. Aquesta autorització té una validesa de sis mesos, a partir de la data d'expedició, i es pot

prorrogar, a petició de l'interessat, per un període màxim de tres mesos. Transcorregut el període de validesa i, si s'escau, el de la pròrroga, sense que s'hagi cancel·lat la garantia mitjançant algun dels procediments que estableix aquest article, s'ha de procedir a executar la garantia prestada.

e. El destinatari ha de conservar els productes rebuts en el lloc de lliurament que figura en el document administratiu electrònic o en el document d'acompanyament d'emergència, com a mínim durant el primer dia hàbil següent al de la presentació de la notificació de recepció, a disposició de l'Administració tributària, perquè aquesta pugui realitzar les comprovacions que consideri necessàries, i té l'obligació de presentar els productes quan sigui requerit per fer-ho.

f. Les quotes meritedes s'han d'ingressar, mitjançant autoliquidació, al lloc, en la forma, en els terminis i amb els impresos que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, els productes rebuts es poden destinar, en el mateix lloc de lliurament, a algun dels fins que originin el dret a l'exempció dels impostos especials de fabricació, sempre que es compleixin les condicions establertes en aquest Reglament en relació amb la recepció de productes amb exempció de l'impost.

g. La garantia prestada es cancel·la amb la documentació acreditativa d'haver efectuat el pagament de l'impost.

h. També s'ha de procedir a la cancel·lació de la garantia quan es comuniqui a l'oficina gestora que s'ha desistit de realitzar l'operació projectada, i s'ha de retornar l'exemplar de l'autorització de recepció a què es refereix la lletra c) d'aquest apartat 6, en el qual ha de constar la declaració de l'interessat que els productes inclosos a l'autorització no s'han rebut. En el supòsit que l'autorització de recepció s'hagi expedit per mitjans telemàtics n'hi ha prou amb la comunicació del desistiment a l'oficina gestora, i en la comunicació s'hi ha de fer constar una declaració expressa de l'interessat que els productes inclosos a l'autorització no s'han rebut.

i. En els supòsits a què es refereix el paràgraf segon de la lletra f) anterior, s'ha de substituir, per a la cancel·lació de la garantia, el document acreditatiu d'haver pagat l'impost per una fotocòpia compulsada del document comptable en què consti el càrrec dels productes rebuts.

B) Circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern en règim suspensiu o amb aplicació d'una exempció o d'un tipus impositiu reduït.

1. Els receptors de productes objecte dels impostos especials de fabricació que hagin circulat amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern a l'empara d'un document administratiu electrònic estan obligats a presentar, davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària, una notificació electrònica de recepció que compleixi els requisits següents:

a. S'ha de presentar tan aviat com es rebin els productes i, en tot cas, dins dels cinc dies hàbils següents a la terminació de la circulació. Aquest termini es pot ampliar exclusivament en els casos que, prèviament justificats, siguin autoritzats per l'oficina gestora.

b. S'ha de presentar a través d'un sistema informatitzat que compleixi les instruccions que contenen les disposicions complementàries i de desplegament d'aquest Reglament que s'estableixin.

2. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de verificar per la via electrònica les dades que hi estan incloses i, si les dades no són vàlides, n'ha d'informar sense demora el destinatari. Si les dades són vàlides, ha de confirmar al destinatari el registre de la notificació de recepció presentada i l'ha de posar a disposició de l'expedidor.

3. Sense perjudici del que disposen els apartats 1 i 2 anteriors, en els supòsits d'enviament de productes pels quals s'hagi aplicat una exempció o un tipus impositiu reduït a destinataris no inscrits en el registre territorial de l'oficina gestora, el destinatari ha de retornar a l'expedidor un dels exemplars impresos del document administratiu electrònic a què es refereix l'article 29.B).2.b., amb expressió de les incidències que, si s'escau, es puguin haver produït en el curs de la circulació dels productes i amb el resultat de la recepció. Aquesta còpia, emplenada així, s'ha de retornar a l'expedidor en el termini de cinc dies a partir de la recepció.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Procediment de recepció de productes que circulen a l'empara d'un document administratiu electrònic en cas d'indisponibilitat de l'EMCS.*

Si en finalitzar el termini de cinc dies hàbils per a la presentació de la notificació de recepció l'EMCS està indisponible d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 30, o si la circulació ha tingut lloc a l'empara d'un document d'acompanyament d'emergència i encara no està a l'EMCS el document administratiu electrònic corresponent al document d'acompanyament d'emergència, el destinatari s'ha d'ajustar al procediment següent:

1. Ha de comunicar, dins el primer dia hàbil següent a la finalització del termini establert a l'article 31 A) 1.a) i B) 1.a) d'aquest Reglament, la indisponibilitat a l'oficina gestora corresponent al lloc de l'establiment o, si s'escau, al de recepció dels productes pel destinatari registrat ocasional per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció de la comunicació, i informar dels motius i de la durada prevista, si es coneix, de la indisponibilitat.

2. A la vista de la informació proporcionada pel destinatari, l'oficina gestora ha de determinar si el destinatari ha de presentar la notificació de recepció en suport paper o si, en casos degudament justificats a satisfacció de l'oficina gestora, prorroga el termini perquè el destinatari presenti la notificació electrònica de recepció.

3. La falta de resposta de l'oficina gestora en els tres dies hàbils posteriors a la recepció de la comunicació de l'apartat 1) s'entén com una prorroga addicional de cinc dies hàbils per a la presentació de la notificació electrònica de recepció.

4. Rebuda a l'oficina gestora la notificació de recepció en suport paper, per qualsevol mitjà del qual quedi constància, s'ha de comunicar a les autoritats competents de l'Estat membre d'expedició, en els supòsits de circulació intracomunitària.

5. Quan el sistema torni a estar disponible, i com a molt tard el dia hàbil següent després del restabliment de la connexió, el destinatari ha de presentar la notificació de recepció d'acord amb el que disposa l'article 31. A) o B), segons que correspongui, i amb compliment del que disposa el Reglament (CE) núm. 684/2009 i les disposicions complementàries i de desplegament que s'estableixin.

6. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de sotmetre la notificació de recepció a la validació electrònica establerta amb caràcter general.

7. La validació de la notificació de recepció substitueix a tots els efectes la notificació de recepció presentada en suport paper.

8. No obstant el que disposa l'apartat 7, l'expedidor ha de conservar la notificació de recepció en suport paper o en suport informàtic durant un període de quatre anys.

9. En els supòsits de circulació interna amb document d'acompanyament d'emergència de productes als quals s'ha aplicat un supòsit d'exempció o un tipus reduït a un destinatari no inscrit en el registre de l'oficina gestora, la recepció pel destinatari s'ha de formalitzar en el mateix document d'emergència. Una còpia d'aquest ha de ser remesa pel receptor a l'expedidor en el termini de cinc dies a partir de la recepció. L'expedidor ha de comunicar a l'oficina gestora la falta de

recepció d'aquest exemplar en un termini màxim d'un mes a comptar de la data d'enviament dels productes.»

Trenta. Es deroga l'article 32 bis.

Trenta-un. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Circulació intracomunitària fora del règim suspensiu.*

1. Els empresaris que vulguin enviar a persones domiciliades en l'àmbit territorial comunitari no intern productes objecte dels impostos especials de fabricació pels quals s'hagi meritat l'impost dins l'àmbit territorial intern pels sistemes d'enviaments garantits o de vendes a distància, han de seguir els procediments que estableixen els articles 9 i 10 d'aquest Reglament.

2. En la circulació intracomunitària de productes objecte dels impostos especials de fabricació, fora del règim suspensiu, amb destinació a l'àmbit territorial intern, la recepció dels productes s'ha de fer a través dels procediments d'enviaments garantits o de vendes a distància, en els quals el receptor autoritzat o el representant fiscal, respectivament, han d'obtenir prèviament l'autorització de recepció de conformitat amb el que disposen els apartats 3, 4 i 5 d'aquest article.

3. Regles generals d'aplicació a les autoritzacions de recepció per a productes objecte dels impostos especials de fabricació expedits des de l'àmbit territorial comunitari no intern, fora del règim suspensiu, amb destinació a l'àmbit territorial intern:

a. Els receptors autoritzats en el sistema d'enviaments garantits i els representants fiscals en el sistema de vendes a distància han de presentar a l'oficina gestora corresponent una sol·licitud, per cada operació, subjecta al model que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, en la qual han de fer constar la classe i la quantitat de productes que volen rebre. En una sol·licitud només s'hi poden incloure productes expedits per un sol proveïdor i compresos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs o de l'impost sobre les labors del tabac o dels impostos especials sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques.

b. L'oficina gestora, una vegada comprovat que les garanties prestades, pel receptor autoritzat, segons el que estableix la lletra a) de l'apartat 4 següent, i pel representant fiscal, segons el que estableix l'apartat 8 de l'article 43, cobreixen l'import de les quotes corresponents als productes que es pretén rebre, ha d'expedir una autorització de recepció subjecta al model que aprovi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, que s'ha de posar a disposició del sol·licitant.

c. L'autorització de recepció ha de contenir la referència completa de l'oficina gestora que l'expedeix, la classe i la quantitat dels productes coberts per la garantia prestada, així com la quantia i la data d'acceptació de la garantia. Aquesta autorització té una validesa de sis mesos, a partir de la data d'expedició, i es pot prorrogar, a petició de l'interessat, per un període de tres mesos. Transcorregut el període de validesa i, si s'escau, el de la pròrroga, sense que s'hagi cancel·lat la garantia mitjançant algun dels procediments que estableix aquest article, s'ha de procedir a executar la garantia prestada.

d. Les quotes meritades les han d'ingressar, mitjançant autoliquidació, els receptors autoritzats o els representants fiscals dels venedors a distància, al lloc, en la forma, en els terminis i amb els impresos que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, els productes rebuts per un receptor autoritzat es poden destinar, en el mateix lloc de lliurament, a algun dels fins que originin el dret a l'exempció dels impostos especials de fabricació, sempre que es compleixin les condicions que estableix aquest Reglament en relació amb la recepció de productes amb exempció de l'impost.

4. Regles especials en relació amb el procediment d'enviaments garantits:

a. La sol·licitud d'autorització de recepció s'ha de presentar a l'oficina gestora corresponent al lloc en el qual es pretenen rebre els productes i s'hi ha de fer constar el nom i el número d'identificació fiscal, a efectes de l'IVA, de l'expedidor i del destinatari així com, si s'escau, el número d'identificació fiscal de l'expedidor als efectes dels impostos especials. Juntament amb la sol·licitud el sol·licitant ha de prestar garantia per un import equivalent a les quotes d'impostos especials de fabricació que resultarien si no s'apliqués cap supòsit d'exempció o tipus reduït corresponents als productes que es pretenen rebre. Aquesta garantia respon del pagament dels impostos especials que es meritin en l'àmbit territorial intern.

b. El receptor ha de presentar a l'oficina gestora corresponent al lloc de recepció, dins la setmana següent a la de la recepció, els exemplars 2 i 3 del document simplificat d'acompanyament que va emparar la circulació, més una fotocòpia del document esmentat, una vegada s'hi hagin consignat la data i el lloc de la recepció i signat el certificat de recepció, i s'hi ha d'esmentar de manera expressa la conformitat o les diferències, en classe i quantitat, entre els productes consignats en el document i els realment rebuts. L'oficina gestora ha de retornar els exemplars números 2 i 3, una vegada visats per aquesta amb l'únic fi d'acreditar-ne la presentació, i ha de retenir la fotocòpia presentada.

El receptor ha de retornar a l'expedidor l'exemplar número 3 del document simplificat d'acompanyament, una vegada visat per l'oficina gestora de conformitat amb el que estableix el paràgraf anterior, en un termini que finalitza el dia 15 del mes següent al de la recepció dels productes.

c. El receptor ha de conservar els productes rebuts en el lloc de lliurament que figura en el document simplificat d'acompanyament, com a mínim durant el primer dia hàbil següent al de la presentació del document a l'oficina gestora, a disposició de l'Administració tributària, perquè aquesta pugui fer les comprovacions que consideri necessàries, i té l'obligació de presentar els productes quan sigui requerit per fer-ho.

Als efectes del paràgraf anterior, l'oficina gestora pot admetre que, sense perjudici de la presentació ulterior davant d'aquesta, el document simplificat d'acompanyament li sigui transmès per procediments telemàtics. Igualment, l'oficina gestora pot autoritzar la sortida dels productes abans del venciment del termini assenyalat, i ho ha de fer mitjançant una diligència de la qual quedi constància.

d. Per a la cancel·lació de la garantia prestada, l'interessat ha de presentar a l'oficina gestora l'exemplar número 2 de l'autorització de recepció a què es refereix la lletra b) de l'apartat 3, l'exemplar número 2 del document simplificat d'acompanyament i el document acreditatiu d'haver efectuat el pagament de l'impost.

e. També s'ha de procedir a la cancel·lació de la garantia quan es comuniqui a l'oficina gestora que s'ha desistit de realitzar l'operació projectada, i s'han de retornar els dos exemplars de l'autorització de recepció a què es refereix la lletra b) de l'apartat 3, en els quals ha de constar la declaració de l'interessat que els productes inclosos a l'autorització no s'han rebut. En el supòsit que l'autorització de recepció hagi estat expedida per mitjans telemàtics n'hi ha prou amb la comunicació del desistiment a l'oficina gestora, i en la comunicació s'hi ha de fer constar una declaració expressa de l'interessat que els productes inclosos a l'autorització no s'han rebut.

5. Regles especials en relació amb el procediment de vendes a distància.

a. La sol·licitud d'autorització de recepció s'ha de presentar a l'oficina gestora en el registre territorial de la qual estigui inscrit el representant fiscal del venedor a distància i s'hi ha de fer constar el nom i el número d'identificació fiscal, tant a

efectes de l'IVA com dels impostos especials, del venedor a distància i del seu representant fiscal, així com el nom i el número d'identificació fiscal de cada un dels adquirents dels productes, amb indicació de la classe i la quantitat destinades a cadascun d'ells.

b. En cas que els productes a què es refereix la sol·licitud d'autorització de recepció siguin dels que, segons l'apartat 1 de l'article 26, s'han de contenir en recipients o envasos proveïts d'una bolla fiscal, aquestes bolles s'han de col·locar en origen, i s'ha de procedir de la manera que assenyala l'apartat 9.b) de l'article esmentat.

c. La garantia prestada pel representant fiscal, segons el que estableix l'apartat 8 de l'article 43, respon del pagament dels impostos especials que es meritin en l'àmbit territorial intern en relació amb els productes expedits pel venedor a distància que representa.

d. No s'autoritza la recepció de productes pel procediment de vendes a distància en els casos en què als productes els pugui ser aplicable un supòsit d'exempció o un tipus impositiu reduït.»

Trenta-dos. Es modifica l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Circulació per carretera.*

En la circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern s'han d'observar les regles següents:

1. El transport per carretera també comprèn el que es fa per l'interior de les poblacions.

2. Els documents de circulació han d'acompanyar les expedicions. En la circulació a l'empara d'un document administratiu electrònic n'hi ha prou amb la presentació d'una còpia impresa del document administratiu electrònic o qualsevol altre document que esmenti de forma clarament identificable l'ARC.

3. Cada unitat o mitjà de transport, inclosos els contenidors, ha de circular emparat, com a mínim, per un document de circulació per destinatari.

4. Si en la circulació a l'empara d'un document administratiu electrònic es produeix la descàrrega dels productes i la seva posterior càrrega en un centre de distribució física, l'operació s'ha de comunicar a l'oficina gestora de destinació i a la d'ubicació del centre de distribució per qualsevol mitjà del qual quedi constància.

5. Els transports regulars per carretera, quan no constitueixen un carregament complet, queden assimilats al transport per ferrocarril a què es refereix l'article següent.

6. En els supòsits de circulació no emparada pel document que estableix aquest Reglament o quan es consideri que l'expedició no està emparada en un document de circulació, s'ha de procedir a la immobilització dels productes i, quan es tracti de càrrega completa, també del vehicle. Els productes i, si s'escau, el vehicle han de quedar dipositats, a compte i risc del remitent o transportista, a disposició de l'oficina gestora que correspongui, a la qual s'ha de remetre la corresponent diligència formalitzada. La immobilització cessa si es presta una garantia que cobreix l'import del deute tributari que pot derivar de l'expedient corresponent.

A aquests efectes l'oficina gestora, en el termini de quaranta-vuit hores, sense comptar dies festius, a partir de la recepció de la referida diligència, ha de determinar l'import del deute tributari que es pot derivar de l'expedient i l'ha de comunicar al remitent o al transportista perquè aquests puguin prestar la garantia.

7. Els serveis dependents del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària són competents per dur a terme en l'àmbit territorial respectiu els serveis i les actuacions encaminats al control i a l'adopció de les mesures que es recullen en aquesta disposició. Aquestes actuacions també les poden dur a terme agents de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.»

Trenta-tres. Es modifica l'article 35, que queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Circulació per ferrocarril.*

En la circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern s'han d'observar les regles següents:

1. S'entén per transport per ferrocarril no només el que es realitzi per aquest mitjà, sinó també el complementari per carretera que cobreixi el trajecte des de l'establiment de sortida fins a l'estació de ferrocarril, així com el recorregut per carretera des de l'estació de descàrrega fins a la seva destinació.

2. Quan el lloc de sortida o de destinació d'una expedició per ferrocarril sigui una localitat que, en no tenir una estació pròpia, tingui una oficina on es duguin a terme habitualment facturacions i es rebin expedicions, aquestes oficines s'han de considerar estacions ferroviàries als efectes d'aquest article.

3. En els transports per ferrocarril, el document de circulació no ha d'acompanyar la mercaderia durant el trajecte ferroviari, si bé el remitent ha de fixar en aquest document el termini de validesa i l'hora de sortida per al recorregut des de l'establiment de sortida fins a l'estació.

4. En fer la facturació, els remitents han de presentar els documents de circulació a l'encarregat del servei, el qual els ha de diligenciar amb el número i la data de l'expedició, i ha d'annotar alhora el número del document de circulació en l'assentament corresponent del llibre i en el taló de facturació. En cas que la circulació es faci emparada en un document administratiu electrònic, l'encarregat del servei ha d'annotar l'ARC.

5. Una vegada diligenciat el document, s'ha de retornar a l'expedidor, el qual l'ha d'enviar al destinatari per a la seva presentació a la destinació; sense aquest requisit no li serà lliurada l'expedició. L'empleat de la companyia ferroviària ha de consignar en el document de circulació el dia i l'hora de lliurament de la mercaderia, les dades relatives al vehicle en què es faci el recorregut complementari i el termini de validesa fins a la destinació final.

6. La circulació s'ha d'emparar amb una fotocòpia del document de circulació o d'una còpia impresa del document administratiu electrònic o de qualsevol altre document comercial que esmenti de forma clarament identificable l'ARC, diligenciada per l'empleat de la companyia ferroviària, i s'hi ha de fer constar la classe i la quantitat de producte transportat, el dia i l'hora de sortida de l'estació de ferrocarril i el termini concedit per al transport.

7. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable en els casos en què els productes emparats en un sol document administratiu electrònic hagin de fer el recorregut complementari fins al lloc de destinació utilitzant diversos mitjans de transport.»

Trenta-quatre. Es modifica l'article 36, que queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Circulació per via marítima i aèria.*

En la circulació per via marítima i aèria amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern, s'ha d'observar, en el que hi sigui aplicable, el que s'estableix en relació amb la circulació per ferrocarril.»

Trenta-cinc. Es modifica l'article 37, que queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Circulació per canonades fixes.*

Sense perjudici del que disposa l'apartat 3 de l'article 22 d'aquest Reglament, quan es tracti d'enviaments per canonades fixes a un mateix destinatari emparats en un document administratiu electrònic, l'expedidor ha d'enviar, en un termini de

tres dies hàbils, una vegada completat l'enviament, l'esborrany del document esmentat, d'acord amb el procediment que estableix l'article 29.B.»

Trenta-sis. Es modifica l'article 38, que queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Reintroducció a l'establiment d'origen i canvis de destinació.*

1. Quan els productes sortits de fàbrica o dipòsit fiscal, amb conclusió del règim suspensiu, no hagin pogut ser lliurats al destinatari, totalment o parcialment, per causes alienes al dipositarí autoritzat expedidor, els productes es poden tornar a introduir en els establiments de sortida, sempre que no hagi transcorregut el termini de presentació de la declaració liquidació i es compleixin les condicions que s'estableixen en aquest article i es considera que no es va produir la meritació de l'impost en ocasió de la sortida. La reintroducció a l'establiment d'origen dels productes rebutjats s'ha de fer a l'empara d'un missatge de canvi de destinació formalitzat per l'expedidor inicial.

Quan tingui lloc un lliurament parcial, el destinatari ha de diligenciar el document de circulació, i ha de certificar la quantitat rebuda. El representant de l'expedidor o del transportista ha de diligenciar seguidament el document, i ha d'indicar que es retorna a l'establiment d'origen i l'hora en què s'inicia el retorn. El document diligenciat així empara la circulació dels productes en el viatge de retorn. En el supòsit que els productes hagin circulat emparats en un document administratiu electrònic, la notificació de recepció s'ha de formalitzar amb la quantitat efectivament rebuda. La reintroducció a l'establiment d'origen dels productes rebutjats s'ha de fer a l'empara d'un missatge de canvi de destinació formalitzat per l'expedidor inicial.

2. El canvi de destinatari i, si s'escau, del lloc de lliurament, en la circulació interna, fora dels supòsits a què es refereixen els apartats anteriors, es pot efectuar, per la totalitat o per part de la càrrega, d'acord amb el procediment següent:

a) Si es tracta d'operacions amb aplicació de l'impost al tipus general, és suficient que diligencii el document de circulació l'expedidor o el seu representant, indicant el nou destinatari o lloc de destinació.

b) Si es tracta d'operacions en règim suspensiu o que es beneficien de l'aplicació d'algun dels supòsits d'exempció o de tipus reduït emparades en un document administratiu electrònic, l'expedidor ha de formalitzar el corresponent missatge electrònic de canvi de destinació.

3. En tots els casos anteriors, l'expedidor ha de practicar en el seu sistema comptable els assentaments de regularització que siguin procedents.»

Trenta-set. Es modifiquen els apartats 3, 5 i 7 de l'article 39, que queden redactats de la manera següent:

«3. Als efectes de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, la vinculació al règim suspensiu dels productes objecte dels impostos especials de fabricació s'acredita mitjançant l'assentament corresponent en la comptabilitat de les fàbriques o dipòsits fiscals on estiguin. La circulació en règim suspensiu s'acredita mitjançant l'ARC corresponent.

(...).

5. Als efectes de la lletra c) de l'apartat 1 anterior, i sense perjudici de quin sigui el document que ha d'emparar la circulació dels productes, el pagament de l'impost dins l'àmbit territorial intern s'acredita:

a) Quan es tracti de productes adquirits a un subjecte passiu, mitjançant la factura o document equivalent on consti la repercussió de l'impost, d'acord amb el que estableix l'article 18 d'aquest Reglament.

b) En els supòsits d'importació, mitjançant el document administratiu electrònic expedit per l'expedidor registrat o el document duaner corresponent en els supòsits de despatx a consum en el lloc d'importació.

c) En els supòsits de tinença per subjectes passius una vegada ultimat el règim suspensiu, mitjançant els documents acreditatius del pagament de l'impost.

d) Quan es tracti d'adquisicions diferents de les que s'esmenta a les lletres a) i b) anteriors, mitjançant el document de circulació l'expedició del qual hagi resultat procedent.

(...).

7. No obstant el que estableix l'apartat 5 anterior, el pagament de l'impost, pel que fa als cigarrets i les begudes derivades, s'ha d'acreditar:

a) Mitjançant les marques fiscals que estableix l'article 26, quan la quantitat posseïda o en circulació no excedeixi els 800 cigarrets o els 10 litres de begudes derivades o, en tot cas, quan els cigarrets o les begudes derivades estiguin en poder de particulars que els hagin adquirit en l'àmbit territorial intern per al seu propi consum. El que disposa aquest paràgraf no és aplicable en els supòsits que regula l'article 26.8.c), cas en què el pagament de l'impost s'acredita mitjançant el taló de deute per declaració verbal.

b) Mitjançant les marques a què es refereix el paràgraf a) i els documents que acreditin que els productes estan en alguna de les situacions esmentades a l'apartat 1 d'aquest article, en els altres casos.»

Trenta-vuit. Es modifica l'article 40, que queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Inscripció en el registre territorial.*

1. Els titulars de fàbriques, dipòsits fiscals i magatzems fiscals, els destinataris registrats respecte als corresponents dipòsits de recepció, els expedidors registrats, els detallistes, reexpedidors, usuaris i consumidors finals que es determinen en aquest Reglament i les empreses que realitzin vendes a distància, estan obligats, en relació amb els productes objecte dels impostos especials de fabricació, a inscriure's en el registre territorial de l'oficina gestora en la demarcació de la qual s'instal·li l'establiment corresponent. Quan l'establiment s'estengui per l'àmbit territorial de més d'una oficina gestora, la inscripció s'ha d'efectuar a l'oficina gestora en l'àmbit territorial de la qual estigui ubicat el centre de gestió i control de l'establiment.

2. Amb caràcter general, les persones o entitats que estiguin obligades a inscriure's en el registre territorial han de figurar d'alta en el Cens d'empresaris, professionals i retenidors en l'epígraf corresponent a l'activitat que exerceixen, així com estar al corrent, juntament amb els seus administradors, inclosos els de fet, en el compliment de les obligacions tributàries, i han de presentar davant l'oficina gestora que correspongui una sol·licitud a la qual han d'adjuntar la documentació següent:

a) El nom i cognoms o raó social, domicili fiscal i número d'identificació fiscal del sol·licitant, així com, si s'escau, del representant, que ha d'acompanyar la documentació que acrediti la seva representació.

b) La classe d'establiment i el lloc on estigui situat, amb expressió de la seva adreça i localitat, o, si s'escau, que es tracta d'un expedidor registrat o un representant fiscal.

c) Breu memòria descriptiva de l'activitat que es pretén dur a terme en relació amb la inscripció que se sol·licita.

d) Plànol a escala del recinte de l'establiment amb indicació dels elements d'emmagatzematge existents així com, si s'escau, dels elements i aparells de fabricació. L'oficina gestora pot autoritzar que una zona delimitada del local en què estigui instal·lada una fàbrica es consideri fora d'aquesta, únicament als efectes de

l'emmagatzematge i ulterior reexpedició de productes pels quals es va meritjar l'impost en ocasió de la sortida i que posteriorment van ser retornats al titular.

e) Acreditació del dret a disposar de les instal·lacions, per qualsevol títol.

f) En el cas d'activitats relatives a productes compresos en els àmbits objectius dels impostos sobre hidrocarburs, sobre labors del tabac i sobre l'electricitat és necessari aportar la documentació acreditativa de les autoritzacions que, si s'escau, s'hagin d'atorgar per aplicació del que disposen les lleis 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i la seva normativa de desplegament. Quant a les labors del tabac, és necessari estar inscrit en el corresponent Registre d'operadors del Comissionat per al Mercat de Tabacs, de conformitat amb el que estableix la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.

g) La documentació acreditativa de la prestació de la garantia que, si s'escau, sigui exigible.

h) Si es tracta de fàbriques, s'ha d'aportar una memòria tècnica que descriu tant el funcionament dels elements i aparells de fabricació com els processos d'elaboració dels productes que es pretén obtenir.

3. L'oficina gestora, un cop comprovada la conformitat de la documentació, ha d'autoritzar la inscripció en el registre territorial. A l'acord d'autorització es poden establir limitacions i condicions particulars de funcionament. Una vegada notificat l'acord s'ha de procedir a la inscripció. La notificació de l'autorització de la inscripció és el moment a partir del qual comença l'eficàcia d'aquesta, llevat que el Reglament en prevegi un altre de diferent.

4. Els expedidors registrats s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al seu domicili fiscal, i han de presentar la documentació a què es refereixen els paràgrafs a), c) i g) de l'apartat 2 anterior.

5. Els representants fiscals s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al seu domicili fiscal. Per fer la inscripció han de presentar:

a) La documentació a què es refereixen els paràgrafs a), c) i g) de l'apartat 2 anterior.

b) El document pel qual el venedor a distància establert en l'àmbit territorial comunitari no intern el designa com el seu representant fiscal. En aquest document ha de constar el nom o raó social de l'empresari representat, el seu domicili i els números d'identificació que, a efectes de l'impost sobre el valor afegit i dels impostos especials, li hagin estat assignats per l'administració fiscal de l'Estat membre on estigui establert.

c) Un sistema de comptabilitat que reflecteixi suficientment el detall de les operacions en què intervé.

6. Un cop rebuda la documentació, l'oficina gestora pot sol·licitar que els serveis d'inspecció realitzin les comprovacions que puguin considerar oportunes, amb la finalitat de verificar que les instal·lacions i els aparells corresponen als declarats i reuneixen les condicions exigides per aquest Reglament. Si no sol·licita el dit informe, l'oficina gestora ha de procedir a formalitzar un acord d'autorització i a fer la inscripció d'acord amb la documentació aportada.

7. Si l'oficina gestora ha sol·licitat l'informe de la Inspecció i aquesta no hi formula objeccions en el termini de quinze dies, l'oficina gestora pot acordar l'autorització d'inscripció i procedir a inscriure l'establiment amb caràcter provisional de conformitat amb la documentació aportada i a reserva de l'informe de la Inspecció.

8. L'incompliment de les normes, les limitacions i les condicions que estableixen la Llei i aquest Reglament i, si s'escau, les que estableix l'acord d'autorització, i en particular la insuficiència de garantia, dona lloc a la revocació de l'autorització concedida. L'expedient de revocació ha de ser tramitat per l'oficina

gestora corresponent al registre territorial en el qual estigui inscrit l'establiment o, si s'escau, per l'òrgan que va concedir l'autorització.

Una vegada incoat l'expedient de revocació, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot acordar la baixa provisional en el registre territorial de l'oficina gestora, amb l'informe previ de l'òrgan proponent.

La baixa provisional suposa la impossibilitat de rebre i expedir productes objecte dels impostos especials de fabricació i ha de ser aixecada una vegada desapareguin les circumstàncies que en van motivar l'adopció, sempre que no sigui procedent la revocació de l'autorització o qualsevol altra mesura prevista en aquesta Llei, aquest Reglament o una altra normativa aplicable al cas.

La revocació de l'autorització de funcionament implica, si s'escau, la regularització de les existències dels productes emmagatzemats. Això s'entén sense perjudici de la possibilitat d'adoptar les previsions que s'inclouen en aquest mateix apartat.

9. Qualsevol modificació ulterior en les dades consignades en la declaració inicial o que figurin en la documentació aportada s'ha de comunicar a l'oficina gestora.

10. Sense perjudici de les autoritzacions que correspongui atorgar a altres òrgans administratius, una vegada efectuada la inscripció l'oficina gestora ha de lliurar a l'interessat una targeta acreditativa de la inscripció en el registre subjecta al model aprovat per l'oficina gestora, en la qual ha de constar el CAE que el titular ha de fer constar en tots els documents exigits en aquest Reglament en relació amb els impostos especials de fabricació.»

Trenta-nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 42, que queda redactat de la manera següent:

«2. Quan es produeixi el cessament definitiu de l'activitat de l'establiment, s'han de tenir en compte les normes següents:

a) El titular ho ha de posar en coneixement de l'oficina gestora. Els serveis d'intervenció o inspecció han de procedir al tancament dels llibres reglamentaris, a la retirada, si s'escau, dels documents de circulació sense utilitzar i altres de control reglamentari que s'hagin de deixar sense efecte, així com el precinte provisional de les existències de primeres matèries i dels aparells, que queden sotmesos a la intervenció de l'Administració, llevat que es destrueixin o inutilitzin sota el seu control. De tot això, se n'ha d'aixecar la diligència corresponent que s'ha de remetre a l'oficina gestora, amb un informe sobre l'existència de productes fabricats objecte de l'impost i debits pendents de liquidació o ingrés en el Tresor, a l'efecte de la realització o devolució, si s'escau, de la garantia prestada.

b) No es pot formalitzar la baixa en el registre mentre a l'establiment hi hagi existències de productes objecte de l'impost».

Quaranta. Es modifiquen els apartats 2, 3, 4, 7, 9, 10, 11 i 14 de l'article 43, que queden redactats de la manera següent:

«2. Fabricants:

a) Base de la garantia: import de les quotes que resultarien d'aplicar el tipus impositiu vigent a la quantitat de productes que constitueix la mitjana anual de les sortides de fàbrica, amb qualsevol destinació, durant els tres anys naturals anteriors. Dins de les sortides es computen les corresponents a productes rebuts en fàbrica per a la seva comercialització sense transformació d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 45 d'aquest Reglament i les expedicions enviades per un expedidor registrat amb càrrec a la garantia que, com a fabricant, tingui a la fàbrica de la qual sigui titular amb destinació a una altra fàbrica o dipòsit fiscal.

No es computen dins de les sortides les que corresponguin a productes que s'envien a una altra fàbrica del mateix titular autoritzada per rebre'ls, sempre que

les garanties prestades per l'esmentat titular cobreixin indistintament les responsabilitats derivades de l'activitat de qualsevol de les seves fàbriques.

b) Import de la garantia:

1r. Alcohol: 2,5 per 100. No obstant això, l'import de la garantia aplicable a la porció de base que correspongui a les sortides d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat és de l'1,5 per 100.

2n. Begudes derivades: 6 per 100.

3r. Productes intermedis: 2 per 100.

4t. Cervesa, vi i begudes fermentades: 1 per 100.

5è. Begudes derivades conjuntament amb altres begudes alcohòliques: 6 per 100.

6è. Productes intermedis conjuntament amb altres begudes alcohòliques, excepte begudes derivades: 2 per 100.

7è. Extractes i concentrats alcohòlics exclusivament: 5 per 100.

8è. Hidrocarburs i labors del tabac: 1 per 1.000. No obstant això, l'import de la garantia aplicable a la porció de base que correspongui a les sortides de bioetanol o biometanol és del 2,5 per 100.

c) Quan, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 45, en una fàbrica es rebin i s'emmagatzemin en règim suspensiu productes objecte de la seva activitat, sense necessitat que se sotmetin a operacions de transformació, les garanties que preveu la lletra b) s'han d'ajustar, si s'escau, als imports mínims que preveu l'apartat 3 d'aquest article per als titulars dels dipòsits fiscals.

3. Titulars de dipòsits fiscals:

a) Base de la garantia: import de les quotes que resultarien si s'apliqués el tipus impositiu vigent a la quantitat de productes que constitueix la mitjana anual de productes entrats a l'establiment durant els tres anys naturals anteriors, així com el relatiu a les quotes corresponents als productes expedits per un expedidor registrat amb càrrec a la garantia que tingui en el dipòsit fiscal del qual sigui titular, amb destinació a una fàbrica o un altre dipòsit fiscal.

b) Import de la garantia:

1r. Alcohol: 2,5 per 100. No obstant això, sobre la porció de la base que representi respecte a aquesta la mateixa proporció que guarden les sortides d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat respecte al total de sortides del dipòsit durant el període considerat, l'import de la garantia aplicable és de l'1,5 per 100.

2n. Begudes derivades: 6 per 100.

3r. Productes intermedis: 2 per 100.

4t. Begudes derivades conjuntament amb altres begudes alcohòliques: 6 per 100.

5è. Productes intermedis conjuntament amb altres begudes alcohòliques, excepte begudes derivades: 2 per 100.

6è. Cervesa, vi i begudes fermentades: 1 per 100.

7è. Extractes i concentrats alcohòlics exclusivament: 5 per 100.

8è. Hidrocarburs i labors del tabac: 1 per 1.000.

c) Import mínim per cada dipòsit fiscal:

1r. Dipòsits fiscals d'hidrocarburs, excepte els de gas líquid de petroli (GLP), de gas natural i els que es dediquin exclusivament a la distribució de biocarburants: 450.000 euros.

2n. Dipòsits fiscals d'extractes i concentrats alcohòlics exclusivament i dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a la distribució de productes

compresos a la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs condicionats per a la seva venda al detall en envasos de capacitat no superior a 25 litres: 6.000 euros.

3r. Dipòsits fiscals de cervesa: 10.000 euros.

4t. Dipòsits fiscals de productes intermedis: 15.000 euros.

5è. Dipòsits fiscals de cervesa conjuntament amb vi i altres begudes fermentades: 10.000 euros.

6è. Dipòsits fiscals de productes intermedis conjuntament amb altres begudes alcohòliques, excepte les derivades: 15.000 euros.

7è. Dipòsits fiscals de GLP: 15.000 euros.

8è. Altres dipòsits fiscals: 60.000 euros.

9è. Els imports mínims indicats no són exigibles quan el dipòsit es dediqui a l'emmagatzematge exclusiu de vi i begudes fermentades.

d) En els casos a què es refereix l'apartat 6 de l'article 11 d'aquest Reglament, la garantia única que es pugui prestar per respondre dels deutes duaner i fiscal que derivin de les activitats dutes a terme a l'establiment, no pot tenir un import inferior al que resulti d'aplicar les regles contingudes en aquest apartat, sense perjudici del que disposen els apartats 5 i 6 següents.

e) Les garanties establertes per als dipòsits fiscals no s'exigeixen si el titular és una Administració pública. En aquests casos, la garantia se substitueix per una comunicació del titular de l'òrgan administratiu en la qual assumeixi el compromís de respondre del deute que es pugui generar com a conseqüència de l'activitat del dipòsit de què sigui titular.

4. Titulars de magatzems fiscals:

a) Base de la garantia: import de les quotes que resultarien si s'apliqués el tipus impositiu vigent a la quantitat de productes que constitueix la mitjana anual dels productes entrats al magatzem durant els tres anys anteriors; a aquest efecte s'han d'aplicar els tipus ordinaris respecte als productes entrats a l'empara d'una exempció i els tipus reduïts respecte als productes entrats amb aplicació d'aquests.

Quan es tracti d'hidrocarburs que es destinin a un fi exempt, que portin incorporats els traçadors i marcadors exigits per a l'aplicació d'un tipus reduït, per calcular la quota que ha de servir de base per a la fixació de la garantia, s'han d'aplicar els tipus reduïts corresponents.

b) Import de la garantia:

1r. Alcohol sense desnaturalitzar: 2,5 per 100.

2n. Alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat: 1,5 per 100.

3r. Begudes derivades: 6 per 100.

4t. Productes intermedis: 2 per 100.

5è. Cervesa, vi i begudes fermentades: 1 per 100.

6è. Hidrocarburs i labors del tabac: 1 per 1.000.

c) Import mínim: 30.000 euros. Aquest import mínim no és exigible si el magatzem es dedica a l'emmagatzematge exclusiu de vi i begudes fermentades.

d) En els casos a què es refereix l'apartat 2 de l'article 13 d'aquest Reglament, la garantia única que es pugui prestar per respondre dels deutes duaner i fiscal que derivin de les activitats dutes a terme a l'establiment, no pot tenir un import inferior al que resulti d'aplicar les regles que conté aquest apartat, sense perjudici del que disposen els apartats 5 i 6 següents.

(...).

7. Destinatari registrat:

a) Base de la garantia: import de les quotes meritades durant l'any anterior i ingressades pel destinatari registrat a títol de contribuent. Si de cas hi manca, les que es consideri que es poden meritades en un any.

b) Import de la garantia:

1r. Destinatari registrats d'alcohol i begudes alcohòliques (inclosos extractes i concentrats alcohòlics): 2 per 100.

2n. Destinatari registrats d'hidrocarburs o labors del tabac: 0,5 per 1.000.

c) Import mínim: 30.000 euros, llevat del cas de destinatari registrats que rebin exclusivament cervesa, productes intermedis i extractes i concentrats alcohòlics, que es redueix a 3.000 euros. L'import mínim no és exigible si el dipòsit de recepció es dedica a l'emmagatzematge exclusiu de vi i begudes fermentades.

d) No obstant això, la garantia que preveu aquest apartat no és exigible, sempre que la garantia constituïda a cadascun d'aquests tingui un import igual o superior al que seria exigible per aplicació d'aquest apartat i sempre que en aquesta s'indiqui explícitament que també respon de les responsabilitats que incumbeixen a l'interessat en qualitat de destinatari registrat:

1r. Quan s'hagi prestat la garantia prevista a l'apartat 2 de l'article 3 d'aquest Reglament.

2n. En els casos en què el titular d'un magatzem fiscal l'inscriu en el registre territorial com a dipòsit de recepció als efectes d'adquirir la condició de destinatari registrat.

e) Els destinataris registrats ocasionals únicament han de prestar la garantia que preveu l'article 31.A.6.b d'aquest Reglament.

(...).

9. Expedidors registrats de productes amb destinació a l'àmbit territorial intern:

En els supòsits d'importació de productes objecte d'impostos especials en règim suspensiu o amb aplicació d'un supòsit d'exempció o d'un tipus impositiu reduït, l'expedidor registrat està obligat a la prestació d'una garantia que cobreixi l'import de les quotes que correspondrien als productes importats, si no hi fos aplicable cap benefici fiscal, fins que es produeixi la recepció dels productes a l'establiment al qual es destinen.

Per determinar la garantia s'han de tenir en compte els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern en el moment de l'expedició.

L'expedidor registrat pot optar per prestar alguna de les garanties següents:

a) Individual. S'ha de prestar davant la duana d'importació i el seu import és l'equivalent al 100 per 100 de la quota d'impostos especials corresponent al producte expedit, en el cas d'importacions en règim suspensiu o amb aplicació d'un supòsit d'exempció, o de la quota d'impostos especials calculada aplicant la diferència de tipus impositius, en el cas de productes importats amb aplicació d'un tipus impositiu reduït.

b) Global. S'ha de prestar a l'oficina gestora en el registre territorial de la qual estigui inscrit l'expedidor registrat. La garantia que s'ha de constituir, per un import equivalent al 2,5 per 100 de les quotes d'impostos especials corresponents a les expedicions de l'any anterior, ha de ser com a mínim de 60.000 euros, amb excepció del gas natural i del gas líquid de petroli, que ha de ser de 30.000 euros.

En el cas de garanties globals, si la quota d'impostos especials corresponent a una única expedició, calculada de la forma assenyalada a la lletra a), té un import superior a l'import de la garantia constituïda, l'expedidor registrat està obligat a constituir una garantia complementària per la diferència. Aquesta garantia ha de ser cancel·lada una vegada s'acrediti la recepció de conformitat dels productes a l'establiment de destinació.

No s'exigeix cap garantia en el cas d'expedidors registrats que només ho són de vi i begudes fermentades.

Si la importació s'efectua per introduir els béns en un establiment el titular del qual presta una garantia d'acord amb el que disposa aquest Reglament, la garantia pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 9, sempre que en aquesta hi consti expressament que cobreix les incidències que es poden esdevenir en la circulació dels béns des de la duana d'importació fins a l'establiment en qüestió.

En cas que un expedidor registrat sigui titular d'una fàbrica o un dipòsit fiscal o d'un magatzem fiscal, la garantia que tingui constituïda segons el que disposen els apartats 2, 3 o 4 d'aquest article pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 9, en les condicions assenyalades en el paràgraf anterior.

10. Expedidors registrats de productes amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern:

En els supòsits d'importació de productes objecte d'impostos especials en règim suspensiu a una destinació autoritzada en l'àmbit territorial comunitari no intern, l'expedidor registrat està obligat a la prestació d'una garantia que cobreixi l'import de les quotes que correspondrien als productes importats fins que es produeixi la recepció dels productes a l'establiment al qual es destinen o fins que se certifiqui que els productes han abandonat el territori de la Comunitat.

Per determinar la garantia s'han de tenir en compte els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern en el moment de l'expedició.

La garantia que, per a aquests supòsits, ha de prestar l'expedidor registrat ha de tenir els mateixos imports que els que deriven del càlcul que estableix l'apartat anterior per als enviaments des del lloc d'importació a una destinació en l'àmbit territorial intern, amb l'excepció del cas que preveu el paràgraf següent.

Els expedidors registrats que només ho siguin de vi i begudes fermentades, dels olis i greixos i de l'alcohol metílic a què es refereixen els articles 50.bis i 51.3 de la Llei han de prestar una garantia per un import de 3.000 euros.

En cas que un expedidor registrat sigui titular d'una fàbrica o un dipòsit fiscal, la garantia que tingui constituïda segons el que disposa l'apartat 11 d'aquest article pot tenir els efectes de la que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat 10, sempre que en aquesta hi consti expressament que cobreix les incidències que es poden esdevenir en la circulació dels béns des de la duana d'importació fins a l'establiment en qüestió.

11. Dipositaris autoritzats expedidors de productes en règim suspensiu amb destinació a l'àmbit territorial comunitari no intern:

a) Els dipositaris autoritzats han de prestar una garantia global la base i l'import de la qual és el següent:

1r. Base de la garantia: l'import de les quotes que correspondrien als enviaments intracomunitaris durant l'any anterior, calculades aplicant els tipus impositius vigents en l'àmbit territorial intern, llevat del cas d'expedidors de vi i begudes fermentades, biocarburants o biocombustibles o gas natural i productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs, en els quals la base de la garantia està constituïda pel valor dels enviaments durant l'any anterior.

2n. Import de la garantia: 2,5 per 100 de les quotes assenyalades a la lletra anterior, llevat del cas de dipositaris autoritzats d'hidrocarburs que els expedixin per via marítima o fluvial o per canonades fixes, en què la garantia que s'ha de prestar ha de ser per un import de l'1 per 1.000, i en el cas d'expedidors de vi i begudes fermentades, biocarburants o biocombustibles o gas natural i productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs, en què l'import de la garantia queda fixat en l'1 per 100 del valor dels enviaments durant l'any anterior.

3r. Import mínim: 60.000 euros, excepte si es tracta de dipositaris autoritzats expedidors de vi i begudes fermentades i productes de la tarifa 2a de l'impost sobre hidrocarburs, en què l'import mínim és de 1.000 euros, o si es tracta d'extractes i

concentrats alcohòlics, en què l'import mínim és de 6.000 euros. Per al gas natural i el gas liquat de petroli, l'import mínim és de 30.000 euros.

b) La garantia global a què es refereix aquest apartat 11 es considera prestada pels fabricants i titulars de dipòsits fiscals per mitjà de les que hagin constituït d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article, respectivament, sempre que aquestes garanties:

a') Tinguin un import superior al que resulti de l'aplicació de les regles d'aquest apartat.

b') S'expressi explícitament que és vàlida en tot l'àmbit territorial comunitari per respondre de les obligacions que derivin de la circulació intracomunitària dels productes expedits per aquells.

c) En els enviaments a l'àmbit territorial comunitari no intern de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs per via marítima o a través de conduccions fixes, es pot eximir de la prestació d'aquesta garantia per mitjà d'un expedient de dispensa que s'inicia a petició de l'interessat dirigit a l'oficina gestora, que ha d'acordar, si s'escau, la dispensa amb l'acord favorable previ dels Estats membres de trànsit i destinació. Les sortides de fàbrica o dipòsit fiscal emparades per aquesta garantia no computen a efectes de la que han de prestar com a establiment, d'acord amb el que preveuen els apartats 2.a i 3.a d'aquest article.

(...).

14. Quan el titular d'un establiment tingui deutes en període executiu per impostos especials, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot exigir que s'actualitzi l'import de la garantia per cada establiment de què sigui titular, mitjançant l'aplicació del tipus vigent a la quantitat de productes que hagin entrat a cadascun dels establiments durant els últims 12 mesos, sempre que la garantia existent sigui inferior a la que resulti d'aplicar la regla anterior o, com a conseqüència de l'execució de la garantia prestada, la garantia subsistent, si s'escau, sigui inferior a aquest import.

En el cas de les garanties globals a què es refereix l'article 45.2 del present Reglament, aquesta facultat correspon a l'oficina gestora.

Per a l'actualització de les garanties es concedeix a l'interessat un termini de quinze dies naturals. Si transcorregut el termini no l'ha presentat, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de suspendre l'autorització de l'establiment per rebre i expedir productes objecte dels impostos especials de fabricació.

La garantia especial ha de ser cancel·lada en el moment en què se satisfacin les quotes corresponents que no estiguin compreses en acords d'ajornament o fraccionament de pagament concedits de conformitat amb el que disposa el Reglament general de recaptació.»

Quaranta-un. Es modifica l'article 44, que queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Liquidació i pagament de l'impost.*

1. Llevat dels casos d'importació, els subjectes passius i altres obligats tributaris que estiguin obligats al pagament dels impostos especials de fabricació estan obligats a presentar declaracions liquidacions comprensives de les quotes meritades dins els terminis que s'indiquen a l'apartat 3, així com a efectuar, simultàniament, el pagament de les quotes líquides.

Aquesta presentació no és necessària en el període de liquidació amb quota zero de l'impost sobre l'electricitat. Tanmateix, els subjectes passius d'aquest impost han de remetre a l'oficina gestora corresponent al lloc de l'establiment o a la del seu domicili fiscal, en el cas dels comercialitzadors, dins el primer trimestre de cada any, una declaració d'activitat corresponent a l'any anterior, d'acord amb el

model que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, el qual, a més, pot fixar terminis diferents per a la presentació de la declaració d'activitat.

No obstant això, quan al llarg d'un període de liquidació siguin aplicables tipus de gravamen diferents pel fet que aquests han estat modificats, els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració liquidació, amb ingrés de les quotes corresponents, per cada període de temps en què hagin estat aplicats cadascun dels tipus de gravamen.

2. La presentació de la declaració liquidació i, si s'escau, el pagament simultani de les quotes s'ha d'efectuar amb caràcter general, per cadascun dels establiments o llocs de recepció, a les caixes dels òrgans competents, oficines recaptadores o entitats autoritzades per a la seva admissió.

L'oficina gestora pot autoritzar als subjectes passius la centralització de la presentació de les declaracions liquidacions i l'ingrés simultani de les quotes líquides mitjançant la presentació d'una única declaració liquidació en una entitat col·laboradora autoritzada.

3. Els períodes de liquidació i els terminis per a la presentació de la declaració liquidació i, si s'escau, l'ingrés simultani de les quotes són els següents:

a) Impostos sobre hidrocarburs i sobre labors del tabac.

Període de liquidació: un mes natural. Quan es tracti de reexpedidors, el període liquidador és d'un trimestre natural.

Termini: els vint primers dies naturals següents a aquell en què finalitza el mes o trimestre en què s'han produït les meritacions.

b) Impostos sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques.

Període de liquidació: un trimestre natural, llevat que es tracti de subjectes passius el període de liquidació dels quals en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit és, atenent el volum d'operacions o altres circumstàncies que preveu la normativa de l'impost esmentat, mensual, cas en què també és mensual el període de liquidació d'aquests impostos.

Termini: si el període de liquidació és trimestral, els vint primers dies naturals del segon mes següent a aquell en què finalitza el trimestre en què s'han produït les meritacions. Si el període de liquidació és mensual, els vint primers dies naturals del tercer mes següent a aquell en què finalitza el mes en què s'han produït les meritacions.

c) Impost sobre l'electricitat.

Període de liquidació: un trimestre natural, llevat que es tracti de subjectes passius el període de liquidació dels quals en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit és, atenent el volum d'operacions o altres circumstàncies que preveu la normativa de l'impost esmentat, mensual, cas en què també és mensual el període de liquidació d'aquest impost.

Termini: els vint primers dies naturals següents a aquell en què finalitza el mes o el trimestre, segons el període de liquidació, en què s'han produït les meritacions.

4. Els models de declaracions liquidacions o, si s'escau, els mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que els puguin substituir per a la determinació i l'ingrés del deute tributari, han de ser aprovats pel ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

5. Els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració per cada establiment de què siguin titulars, la qual ha de comprendre les operacions realitzades cada mes o trimestre natural, segons el cas, fins i tot quan només tinguin existències, en els casos i de conformitat amb els models o procediments

que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. No és exigible la declaració d'operacions als reexpedidors.»

Quaranta-dos. Es modifica l'article 45, que queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Altres normes generals de gestió.*

1. En les fàbriques de productes objecte dels impostos especials de fabricació es poden rebre i emmagatzemar, en règim suspensiu, productes objecte de la seva activitat, sense necessitat que se sotmetin a operacions de transformació.

L'activitat d'una fàbrica en relació amb els productes rebuts i emmagatzemats en règim suspensiu i no sotmesos a operacions de transformació s'ha de comptabilitzar de manera individualitzada respecte a la de fabricació o transformació.

La possibilitat d'acollir-se al que disposa el primer paràgraf queda condicionada a l'obligació que l'activitat de fabricació suposi, com a mínim, el 50 per 100 del total del volum de les sortides.

L'incompliment de l'obligació a què es refereix el paràgraf anterior inhabilita el titular de la fàbrica per acollir-se a la possibilitat que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat, llevat que es presti la garantia a la qual es fa referència a l'article 43.2.c) d'aquest Reglament, corresponent als dipòsits fiscals. La inhabilitació es produeix, si s'escau, per mitjà d'una resolució motivada de l'oficina gestora, prèvia audiència al titular de la fàbrica.

2. Es pot autoritzar les empreses obligades a prestar garantia davant diverses oficines gestores a prestar una garantia global davant una sola oficina gestora, sempre que la garantia respongui dels deutes tributaris exigibles en relació amb les activitats dutes a terme en tots els establiments.

3. A les fàbriques, dipòsits fiscals, dipòsits de recepció i magatzems fiscals de productes objecte dels impostos especials de fabricació, aquests productes, així com, si s'escau, les primeres matèries amb què s'obtenen, s'han d'emmagatzemar, mentre no estiguin condicionats per a la venda al detall, en contenents proveïts dels sistemes de mesurament necessaris per determinar de les quantitats emmagatzemades.

4. Els adjudicataris en subhasta pública i en els procediments d'alienació de béns embargats que preveu el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, de productes objecte dels impostos especials de fabricació s'han d'inscriure en el registre territorial si la seva activitat respecte als productes ho determina així d'acord amb les normes d'aquest Reglament.

Un cop realitzada l'adjudicació dels productes objecte dels impostos especials de fabricació, per a la seva retirada és necessari, si s'escau, el document de circulació corresponent, expedit per l'adjudicatari, prèvia autorització de l'oficina gestora i, si es tracta de begudes derivades o de cigarrets, la col·locació de les bolles de circulació corresponents.

Les subhastes dels productes objecte dels impostos especials de fabricació, excepte en els casos de gèneres procedents de contraban, s'han de posar en coneixement de l'oficina gestora, abans de la data de celebració, perquè, si s'escau, practiqui les liquidacions que siguin procedents respecte als béns objecte de subhasta.

5. El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques pot establir els casos i les condicions en què la presentació de declaracions i documents davant l'òrgan corresponent que sigui procedent de conformitat amb el que estableix aquest Reglament pot ser substituïda pel subministrament de les dades corresponents pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que ell mateix determini.

6. En els supòsits de l'article 14, apartat 2 de la Llei, els dipositaris autoritzats han de presentar una declaració informativa periòdica de les persones o entitats per a les quals realitzin la fabricació, la transformació o l'emmagatzematge en règim suspensiu. A la declaració s'hi han de fer constar les dades següents:

- a) Identificació i número d'identificació fiscal de la persona o entitat per a la qual realitzi l'operació.
- b) Classe dels productes objecte dels impostos especials.
- c) Elements de quantificació de les quotes repercutides o amb aplicació d'un supòsit d'exempció.

A la declaració informativa els dipositaris autoritzats també hi han de fer constar les dades a què es refereixen les lletres b) i c) respecte a les operacions en les quals s'ha produït la repercussió de l'impost de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 14 de la Llei.

La declaració informativa periòdica s'ha de presentar al lloc, en la forma, en els terminis i amb el model que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.»

Quaranta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 46, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les actuacions de comprovació i investigació tributària en l'àmbit dels impostos especials de fabricació les ha de portar a terme l'Administració tributària, d'acord amb el que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i les respectives normatives de desplegament.»

Quaranta-quatre. Es modifica la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«d) Atenent l'índole dels controls portats a terme per la Intervenció, els titulars dels establiments i les activitats sotmesos a aquest règim han de posar a disposició de funcionaris i agents de la Intervenció els elements de comprovació i mesura disponibles a l'establiment, inclosos els mitjans adequats per extreure mostres dels productes que constitueixen l'objecte de l'activitat de l'establiment, així com el personal idoni per a la seva utilització.»

Quaranta-cinc. Es modifiquen els apartats 1, 2, 3, 5 i 7 de l'article 50, que queden redactats de la manera següent:

«1. Amb independència de les obligacions comptables que estableixin les normes mercantils i altres normes fiscals, els establiments afectats per la normativa dels impostos especials han de portar una comptabilitat d'existències dels productes objecte dels impostos especials per al control dels moviments de productes i, si s'escau, de marques fiscals.

L'obligació anterior s'ha de complir mitjançant un sistema comptable en suport informàtic, que ha de complir les exigències i necessitats reglamentàries. No obstant això, l'oficina gestora pot autoritzar, a sol·licitud dels interessats, la utilització de llibres foliats portats de forma manual.

L'oficina gestora, amb l'informe previ, si s'escau, dels serveis d'intervenció, ha d'autoritzar el model de llibres de comptabilitat d'existències i el sistema comptable informàtic de l'establiment. Quan es tracti d'un sistema comptable de diversos establiments dels quals és titular una mateixa persona o entitat, aquesta pot sol·licitar a l'oficina gestora que s'autoritzi un únic sistema comptable vàlid per a tots els establiments dels quals és titular.

2. Els llibres de comptabilitat d'existències s'han de presentar davant l'oficina gestora corresponent a l'establiment perquè aquesta els habiliti i diligenciï, dins el

mes següent a la finalització del període de liquidació. Aquesta obligació no és exigible als destil·ladors artesanals i als obligats per l'impost sobre l'electricitat.

Per als establiments i les activitats que no tinguin la condició de fàbrica o dipòsit fiscal d'impostos especials, la presentació s'ha de fer dins el mes següent a la finalització del trimestre.

En el cas de llibres portats mitjançant un suport informàtic la presentació davant l'oficina gestora s'ha de fer per via telemàtica. El missatge electrònic de presentació té els efectes d'habilitació i diligenciamment per l'oficina gestora de llibres de comptabilitat d'existències.

Els llibres presentats per via telemàtica s'han d'ajustar als requisits de format que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

3. Els assentaments en els llibres de comptabilitat d'existències s'han de fer de manera que es diferenciïn els diversos productes, epígrafs i règims fiscals que els són aplicables. Les quantitats de productes comptabilitzades s'han de registrar en les mateixes unitats i temperatures en què es determina la base imposable de l'impost especial corresponent.

(...).

5. Els expedidors de documents de circulació han de portar un registre de documents expedits en què consti el número i la classe del document, la data d'expedició, el destinatari i la classe i la quantitat de productes sortits de l'establiment. Aquest registre es pot integrar en la comptabilitat d'existències. Quan es tracti de documents administratius electrònics, s'ha d'anotar en el registre la referència a la recepció pel destinatari, i s'hi ha de precisar si la recepció ha estat conforme o si hi ha incidències, en el termini de les 24 hores següents a la confirmació de la recepció.

(...).

7. Tant els llibres i fitxers com les llistes que, si s'escau, els substitueixin, així com els justificants –originals o fotocòpies– dels seus assentaments, han d'estar permanentment a l'establiment a què es refereixin, fins i tot en el supòsit que el domicili fiscal de l'empresa sigui en una població o un lloc diferent al de l'establiment.

No obstant això, per raons de seguretat o altres degudament justificades, l'oficina gestora pot autoritzar que la documentació es conservi en un lloc diferent dins de la mateixa població, sempre que estigui a disposició dels serveis d'inspecció o d'intervenció d'acord amb el règim de control a què estigui sotmès l'establiment.

En tot cas, es pot disposar de la documentació exigible en suport informàtic, sense necessitat de conservar-la en paper, si bé la consulta s'ha de poder fer sense dilació des del mateix establiment. Si no és possible la consulta immediata, la conservació de la documentació s'ha de fer en suport paper.»

Quaranta-sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article 52, que queda redactat de la manera següent:

«3. Quan es tracti de diferències en més que es posin de manifest dins de fàbriques o dipòsits fiscals, s'ha de fer l'assentament de càrrec corresponent en la comptabilitat d'existències i s'ha de sancionar com a infracció tributària d'índole comptable o registral llevat que sigui aplicable alguna sanció especial.»

Quaranta-set. Es modifiquen els apartats 2, 5, 6 i 7 de l'article 53, que queden redactats de la manera següent:

«2. L'oficina gestora ha d'expedir, si s'escau, la corresponent targeta d'inscripció, la presentació de la qual davant els proveïdors d'alcohol o begudes alcohòliques o, si s'escau, davant la duana d'importació és necessària per a l'aplicació de l'exempció que estableix l'article 21.1 de la Llei.

(...).

5. Per a l'aplicació de l'exempció que preveu l'article 21.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, l'alcohol etílic d'origen agrícola ha de

portar incorporat vinagre d'alcohol en la proporció necessària perquè el contingut sigui com a mínim de sis quilos d'àcid acètic per cent litres d'alcohol pur, a la temperatura de 20 °C. A aquests efectes, s'entén per vinagre d'alcohol el producte obtingut per la fermentació acètica de l'alcohol etílic d'origen agrícola.

6. L'alcohol ha de circular directament des de l'establiment proveïdor fins a l'establiment de destinació amb indicació en el document administratiu electrònic corresponent que es tracta d'alcohol destinat a ser marcat en destinació.

7. El titular de l'establiment elaborador de vinagre ha de presentar a l'oficina gestora corresponent al domicili de l'establiment, abans del moment previst per a la recepció de l'alcohol amb aplicació de l'exempció, un escrit en què comuniqui la raó social i el CAE de l'establiment proveïdor, la quantitat i la graduació de l'alcohol que ha de rebre, la data prevista de recepció de l'alcohol, la quantitat de vinagre que es preveu incorporar i la data i l'hora de l'inici de l'operació de marcatge, així com la durada previsible. Aquest escrit s'ha de presentar, com a mínim, amb vint-i-quatre hores d'antelació.

Si, arribat el moment previst per al marcatge que es comunica en l'escrit a què es refereix el paràgraf anterior, no s'hi han presentat els serveis d'intervenció corresponents, el titular de l'establiment d'elaboració de vinagre ha de procedir a efectuar l'operació en les condicions que va indicar a l'escrit.

L'existència, en establiments elaboradors de vinagre, d'alcohol rebut en aquests a l'empara de l'exempció que no hagi estat marcat de conformitat amb el que preveu aquest article s'ha de considerar un incompliment de les condicions que es preveuen per reglament per a l'aplicació de l'exempció.»

Quaranta-vuit. Es modifiquen els apartats 1 i 5 de l'article 54, que queden redactats de la manera següent:

«1. L'aplicació del dret a la devolució que estableixen les lletres a) i b) de l'article 22 de la Llei ha de ser sol·licitada, prèviament, a l'oficina gestora, pel titular de l'explotació on s'hagin d'utilitzar l'alcohol o les begudes alcohòliques en els processos d'obtenció d'aromatitzants per a l'elaboració de productes alimentaris i begudes analcohòliques o d'aliments farcits o altres, en les condicions que estableix aquest article.

(...).

5. Dins els vint primers dies naturals següents al venciment de cada trimestre natural, els titulars d'explotacions industrials que disposin de l'autorització a què es refereix l'apartat 3 anterior han de presentar, a l'oficina gestora corresponent a l'establiment on s'ha efectuat el consum dels productes objecte dels impostos, una sol·licitud de devolució de les quotes suportades corresponents als productes consumits durant el trimestre. A la sol·licitud, que s'ha d'ajustar al model que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, s'ha de consignar el número de l'autorització a què es refereix l'apartat 3 anterior.»

Quaranta-nou. S'introdueix un article 56 bis, amb la redacció següent:

«Article 56 bis. *Desalcoholització parcial de productes gravats.*

1. Quan, com a conseqüència de les operacions de desalcoholització de la cervesa, el vi o altres begudes fermentades i productes intermedis, s'obtingui residualment alcohol, aquesta circumstància ha de ser autoritzada prèviament per l'oficina gestora, a sol·licitud dels interessats, i amb l'informe previ dels serveis d'intervenció.

La sol·licitud s'ha de presentar davant l'oficina gestora acompanyada d'una memòria tècnica descriptiva dels processos en què es produeix la desalcoholització i de les instal·lacions, elements i aparells de producció utilitzats. En la memòria s'hi ha de fer constar la quantitat de producte que constitueix la barreja hidroalcohòlica

que s'obté així com el contingut i la graduació alcohòlica en el producte i la destinació de l'alcohol obtingut.

Qualsevol modificació que es produeixi en relació amb els processos que s'indiquen a la memòria ha de ser comunicada a l'oficina gestora abans que es faci efectiva. La modificació proposada s'entén autoritzada per l'oficina gestora, llevat que en un termini de 15 dies es denegui mitjançant acord exprés.

En tot cas, la denegació d'una sol·licitud o l'exigència de modificar-la ha de ser motivada.

En l'obtenció i la destinació de la barreja hidroalcohòlica cal atènyer-se al que disposa aquest article.

2. En relació amb l'obtenció de la barreja hidroalcohòlica s'han de tenir en compte les normes següents:

a) El servei d'intervenció pot proposar a l'oficina gestora, respecte als processos que es descriuen en la memòria tècnica i els productes obtinguts com a resultat de les operacions de desalcoholització, els mecanismes de control que siguin apropiats per conèixer la quantitat de barreja hidroalcohòlica obtinguda, el seu volum alcohòlic i la seva destinació.

b) La fabricació d'alcohol a partir de la barreja hidroalcohòlica no es pot fer a l'establiment en què es dugui a terme el procés de desalcoholització, sinó que s'ha de dur a terme, si s'escau, en una fàbrica d'alcohol.

3. En relació amb la destinació de la barreja hidroalcohòlica resultant del procés s'han de tenir en compte les normes següents:

a) Destrucció a l'establiment d'obtenció.

El titular de l'establiment ha de comunicar la destrucció als serveis d'intervenció amb setanta-dues hores d'antelació, com a mínim, respecte al moment previst per dur-la a terme. Si arribat el moment de la destrucció no s'hi han presentat els serveis d'intervenció, el titular de l'establiment pot procedir a la destrucció. De la mateixa manera, en cas que la destrucció no sigui continuada, en el moment de la sol·licitud el titular de l'establiment ha de comunicar aquest fet, així com la durada prevista de l'operació, als serveis d'intervenció.

Si la destrucció forma part d'un procés automàtic sense emmagatzematge previ de la barreja hidroalcohòlica, aquesta circumstància ha de constar en la memòria, així com la forma de quantificar la quantitat de producte i el contingut alcohòlic, i en aquest cas no és necessària la comunicació prèvia als serveis d'intervenció. La forma de quantificar el producte obtingut ha de poder ser comprovada a l'inici del procés. De la mateixa manera, s'ha de possibilitar l'extracció de mostres, en qualsevol moment, per determinar el contingut alcohòlic del producte que es destrueix.

b) Reutilització a l'establiment d'obtenció.

1r. En el cas de reutilització mitjançant combustió i aprofitament energètic o en la refrigeració dels sistemes i aparells de fabricació dels productes objecte de l'activitat principal de l'establiment, l'interessat ho ha d'expressar així en la memòria tècnica i ho ha de comunicar a l'oficina gestora als efectes de la consideració i autorització, si s'escau, de la barreja hidroalcohòlica com a alcohol desnaturalitzat, llevat que es consideri necessària la desnaturalització prèvia d'acord amb el procediment i desnaturalitzant aprovats prèviament per l'oficina gestora. La quantitat de producte destinat a aquest fi s'ha de reflectir en la comptabilitat de l'establiment.

2n. En cas que la barreja hidroalcohòlica es destini a la reutilització com a primera matèria en els processos de fabricació que es duguin a terme a l'establiment, el sistema proposat per l'interessat ha de possibilitar la quantificació i

el contingut alcohòlic del producte que es reutilitza així com l'extracció de mostres del producte reutilitzat, independentment de la classificació en el codi NC que correspongui al producte final.

c) Circulació i emmagatzematge del producte a l'establiment d'obtenció.

1r. La circulació del producte des dels aparells de producció i obtenció de la barreja hidroalcohòlica fins als tancs on es produeixi l'emmagatzematge, previ a la seva reutilització, expedició o destrucció que no formi part d'un procés automàtic, segons el que preveu el segon paràgraf de l'apartat a) anterior, s'ha de realitzar per canonades visibles en tot el recorregut, i es poden utilitzar canonades amb empalmaments amb brides o femelles precintables.

2n. Els tancs o dipòsits d'emmagatzematge han d'estar cubicats i proveïts de comptadors homologats i disposar de claus o boques susceptibles de ser precintades.

3r. En l'emmagatzematge de la barreja o del líquid alcohòlic s'han de tenir en compte els percentatges de pèrdues reconeguts a l'emmagatzematge d'alcohol en fàbriques d'alcohol.

d) Sortida de l'establiment d'obtenció.

La sortida del producte des de l'establiment s'ha de realitzar amb compliment dels requisits en matèria de circulació de productes objecte d'impostos especials que s'estableixen en el present Reglament.

Si la sortida es produeix amb destinació a un gestor de residus, i se segueix el procediment previst a l'apartat 10 de l'article 75 d'aquest Reglament sense perjudici de la desnaturalització de la barreja hidroalcohòlica, de la mateixa manera que disposa l'apartat 3 b d'aquest article.

4. Sense perjudici del que disposa l'article 50, a més dels llibres propis de l'activitat principal de l'establiment, s'ha de portar un llibre de desalcoholització en el qual, en el càrrec, ha de constar la quantitat que s'ha posat en producció amb el detall del tipus de producte en volum real de producte, grau i litres absoluts i, en la data, la quantitat de volum real de producte, grau i litres de la barreja hidroalcohòlica obtinguda.

En el supòsit que la barreja hidroalcohòlica obtinguda s'utilitzi en processos propis, la sortida del llibre de desalcoholització ha de constituir l'entrada en el llibre de primeres matèries de l'activitat principal o en el del procés en què la barreja s'hagi d'utilitzar.

Els serveis d'intervenció poden exigir els llibres auxiliars del procés de desalcoholització que considerin convenients per al control adequat de l'establiment.

5. Als establiments en què tinguin lloc aquests processos de desalcoholització els és aplicable el que disposa l'apartat 2.b.1r de l'article 43 d'aquest Reglament, en relació amb l'alcohol que surti d'aquests establiments en els casos que preveu l'apartat 3.d) anterior.

Els establiments des dels quals es produeixin aquestes sortides s'han d'inscriure en el registre de l'oficina gestora corresponent amb una clau d'activitat diferenciada.»

Cinquanta. Es modifiquen els apartats 3 i 5 de l'article 57, que queden redactats de la manera següent:

«3. L'exempció que estableix la lletra b) de l'apartat 9 de l'article 23 de la Llei s'ha de justificar mitjançant el procediment que s'estableix per a les exportacions.

(...).

5. En la introducció a Canàries, procedents d'altres estats membres de la Unió Europea, de productes compresos en els àmbits objectius dels impostos sobre

la cervesa, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i les begudes derivades, la liquidació i el pagament de l'impost així com la circulació dels productes s'ha de realitzar aplicant els procediments que s'estableixen per a les importacions.»

Cinquanta-un. Es deroga l'apartat 5 de l'article 59.

Cinquanta-dos. Es deroga l'apartat 6 de l'article 66 i es modifica l'apartat 4 del mateix article, que queda redactat de la manera següent:

«4. L'oficina gestora, a petició del fabricant, pot acceptar, als efectes que preveu l'apartat 2 anterior, la comptabilitat que es porti en virtut del que estableix el Reglament (CE) 436/2009, de 26 de maig, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació del Reglament (CE) 479/2008, del Consell, pel que fa al registre vitícola, a les declaracions obligatòries i a la recopilació d'informació per al seguiment del mercat, als documents que acompanyen el transport de productes i als registres que s'han de portar en el sector vitivinícola.»

Cinquanta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 68, que queda redactat de la manera següent:

«1. Tenen la consideració d'albarans de circulació, als efectes d'aquest Reglament, a més dels que s'estableixen amb caràcter general, els documents a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 24 del Reglament (CE) 436/2009, de 26 de maig, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació del Reglament (CE) 479/2008, del Consell, pel que fa al registre vitícola, a les declaracions obligatòries i a la recopilació d'informació per al seguiment del mercat, als documents que acompanyen el transport de productes i als registres que s'han de portar en el sector vitivinícola.»

Cinquanta-quatre. Es deroga l'article 72 bis.

Cinquanta-cinc. Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 73, que queden redactats de la manera següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat 1 anterior, les operacions de desnaturalització parcial amb desnaturalitzants autoritzats de conformitat amb els apartats 1 i 2 de l'article 75 d'aquest Reglament es poden portar a terme en el mateix establiment de l'usuari d'acord amb les normes següents:

a) L'alcohol sense desnaturalitzar ha de circular directament des de l'establiment proveïdor fins a l'establiment de l'usuari amb indicació en el document administratiu electrònic corresponent que es tracta d'alcohol destinat a ser desnaturalitzat en destinació.

b) L'operació de desnaturalització s'ha de portar a terme en presència dels serveis d'inspecció o d'intervenció en dies laborables i amb una durada màxima de vuit hores. A aquests efectes s'ha de comunicar a aquests serveis, amb 48 hores d'antelació, la data elegida per a la desnaturalització, que ha de tenir lloc abans que transcorrin 96 hores des de la recepció a l'establiment de l'alcohol sense desnaturalitzar.

Si, arribat el moment previst per a l'operació de desnaturalització a què es refereix la comunicació del paràgraf anterior, no s'hi han presentat els serveis corresponents, el titular de l'establiment ha de procedir a efectuar l'operació en les condicions que va indicar en el comunicat.

c) En l'operació de desnaturalització s'ha d'aplicar el que disposa la lletra d) de l'apartat 1 d'aquest article. Aquestes mostres, en tot cas, han de ser preses en presència del servei d'intervenció.

(...).

5. En els supòsits d'importació, el dret a l'aplicació de l'exempció s'ha d'acreditar amb la targeta d'inscripció. La desnaturalització es pot efectuar en origen, a la duana o en un establiment autoritzat per aquesta.»

Cinquanta-sis. Es modifiquen els apartats 3, 7, i 10 de l'article 75, que queden redactats de la manera següent:

«3. Els industrials que vulguin utilitzar alcohol parcialment desnaturalitzat amb els desnaturalitzants aprovats amb caràcter general, així com aquells als quals s'hagi autoritzat la utilització d'un desnaturalitzant específic, segons el que estableixen els apartats 1 i 2 anteriors, han de sol·licitar la inscripció de l'establiment en què s'ha d'utilitzar l'alcohol parcialment desnaturalitzat en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent a l'establiment.

(...).

7. L'alcohol parcialment desnaturalitzat únicament pot ser objecte d'utilització en les condicions que estableix aquest Reglament, en un procés industrial determinat per a l'obtenció de productes no destinats al consum humà per ingestió, excepte en els casos en què ni l'alcohol ni el desnaturalitzant s'incorporin al producte final obtingut en el procés, i sempre que el producte utilitzat com a desnaturalitzant estigui autoritzat per al consum per les autoritats sanitàries en la fabricació dels productes esmentats. L'aplicació de l'exempció es considera limitada als processos de fabricació dels productes que es descriguin en la memòria presentada, amb especificació del percentatge en què intervé l'alcohol, i als que l'oficina gestora hagi donat la conformitat. Qualsevol modificació ulterior de les dades que s'han tingut en compte per a la inscripció s'ha de comunicar prèviament a l'oficina gestora, als efectes del que disposa l'article 40.9 del Reglament.

(...).

10. La destrucció de residus alcohòlics subjectes a l'impost sobre l'alcohol i les begudes derivades s'ha de comunicar a l'oficina gestora perquè aquesta decideixi sobre la comprovació. Si la destrucció es realitza fora de l'establiment de l'usuari d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat, s'ha de seguir el procediment següent:

1r. L'usuari ha de posar en coneixement de l'oficina gestora l'enviament dels productes, per a la seva destrucció en una fàbrica, dipòsit fiscal o en una empresa degudament autoritzada per a la gestió de residus de conformitat amb la normativa tècnica aplicable i inscrita en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent a les instal·lacions on la destrucció s'hagi de realitzar.

2n. Els usuaris d'alcohol, els titulars de fàbriques i dipòsits fiscals, sense perjudici de les obligacions que els corresponguin com a tals amb caràcter general, i els gestors de residus han de portar una comptabilitat d'existències dels productes o residus subjectes a l'impost especial amb indicació del contingut alcohòlic i amb compliment dels requisits que estableix l'article 50 d'aquest Reglament.

3r. L'oficina gestora ha d'autoritzar l'expedició d'un document que empari la circulació dels residus des de l'establiment de l'usuari fins a aquell on tingui lloc la destrucció. El document ha d'indicar la quantitat de producte i l'alcohol etílic contingut en la barreja.

4t. La fàbrica, el dipòsit fiscal o l'empresa gestora de residus han de formalitzar la recepció i han de retornar el document a l'usuari d'alcohol exempt.

5è. El destinatari ha de comunicar a l'oficina gestora, amb una antelació mínima d'un dia hàbil, la destrucció, perquè aquesta decideixi sobre la comprovació de l'operació.

6è. En tots els supòsits de destrucció, el titular de l'empresa on s'ha realitzat la destrucció ha de formalitzar una acta de destrucció que ha de comunicar a l'usuari perquè aquest anoti l'operació en el llibre corresponent i ha d'enviar una còpia a l'òrgan gestor que l'hagi autoritzat.

7è. Si els residus o el resultat de la destrucció contenen productes subjectes a impostos especials i es traslladen a un altre lloc on han de tenir un aprofitament energètic, l'oficina gestora pot autoritzar l'operació en considerar, de la mateixa manera que a l'apartat 8 anterior, que l'alcohol està parcialment desnaturalitzat amb la resta dels components que integren el residu o el subproducte obtingut.

Una vegada autoritzat, l'oficina gestora corresponent al lloc on s'hagin d'utilitzar els residus o resultats de la destrucció ha de decidir sobre la comprovació procedent, els requisits del trasllat i, en tot cas, ha d'autoritzar l'emissió d'un document de circulació que empari l'expedició i que ha d'acompanyar el producte de què es tracti fins a la destinació final. A aquest efecte, l'oficina gestora ha de requerir prèviament a l'interessat les dades necessàries per adoptar la decisió de comprovar així com per autoritzar l'emissió del document de circulació.»

Cinquanta-set. Es modifica l'article 76, que queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Fabricació de medicaments.*

L'aplicació de l'exempció a què es refereix l'apartat 4 de l'article 42 de la Llei s'ha de portar a terme de conformitat amb les normes següents:

1. Els titulars de laboratoris farmacèutics han de sol·licitar l'autorització d'exempció a l'oficina gestora corresponent al seu lloc d'ubicació. A l'escrit de sol·licitud han d'adjuntar una memòria explicativa dels processos en què intervé l'alcohol i han de justificar la necessitat d'utilitzar alcohol no desnaturalitzat, així com dels medicaments resultants d'aquests processos, amb indicació del número de registre que els correspon com a especialitats farmacèutiques.

2. L'oficina gestora ha de tramitar l'expedient. L'aplicació de l'exempció s'ha de considerar limitada als processos de fabricació dels medicaments que es descriu en la memòria presentada i als quals l'oficina gestora hagi donat la conformitat. Una vegada autoritzada l'exempció, s'ha de procedir a la inscripció del laboratori en què s'hagi d'utilitzar l'alcohol en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al laboratori. Per a l'expedició de la targeta és necessària, a més, la prestació d'una garantia per un import de l'1,5 per 100 de les quotes que correspondrien a l'alcohol rebut l'any anterior o, si no, de les que correspondrien a què es pot rebre durant un any.

3. Al laboratori farmacèutic s'ha de portar un sistema comptable, autoritzat per l'oficina gestora, que registri l'alcohol rebut, l'incorporat i el consumit en els processos d'obtenció dels medicaments. L'aplicació de l'exempció queda condicionada al fet que s'acrediti el consum de l'alcohol i que el medicament distribuït com a especialitat farmacèutica incorpori altres components diferents de l'alcohol indicats en la memòria explicativa a què es refereix l'apartat 1.

4. Als efectes del que estableix l'apartat 3 de l'article 44 de la Llei, els components diferents de l'alcohol que formen part d'una especialitat farmacèutica, als quals es refereix l'apartat anterior, han de conferir a l'alcohol que conté l'especialitat la condició d'alcohol parcialment desnaturalitzat. La circulació d'especialitats farmacèutiques que continguin alcohol, amb compliment del que disposa aquest apartat, no està subjecta a cap requisit formal.»

Cinquanta-vuit. Es modifica l'article 77, que queda redactat de la manera següent:

«Article 77. *Utilització d'alcohol en centres d'atenció mèdica.*

L'aplicació de l'exempció a què es refereix l'apartat 5 de l'article 42 de la Llei s'ha de portar a terme de conformitat amb les normes següents:

1. Els directors dels centres d'atenció mèdica que necessitin rebre alcohol per utilitzar-lo amb fins sanitaris dins els centres han de sol·licitar l'aplicació de

l'exempció a l'oficina gestora. A l'escrit d'inscripció s'hi ha d'adjuntar una memòria de les necessitats i previsions de consum d'alcohol dins el centre amb fins sanitaris.

2. L'oficina gestora, en consideració al que es manifesti a la sol·licitud així com al consum del centre durant l'any anterior, ha de fixar la quantitat anual d'alcohol que pot rebre el centre amb aplicació de l'exempció. Aquesta quantitat pot ser variada dins de cada període anual si sobrevé una modificació de les necessitats del centre. Una vegada autoritzada l'exempció, el centre d'atenció mèdica s'ha d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent a la seva ubicació.

3. Al centre sanitari s'ha de portar un llibre registre en el càrrec del qual s'ha d'anotar l'alcohol rebut i, en la data, l'utilitzat.

4. L'alcohol rebut amb aplicació de l'exempció només pot ser utilitzat amb fins sanitaris i dins el centre respectiu, sota la responsabilitat del director.

5. L'oficina gestora pot autoritzar que, sota un sistema de control adequat, el subministrament d'alcohol als centres de la xarxa sanitària pública es canalitzi en l'àmbit provincial o regional a través d'un sol centre designat prèviament per a aquesta finalitat.»

Cinquanta-nou. Es modifica l'article 79, que queda redactat de la manera següent:

«Article 79. *Utilització d'alcohol en recerca científica.*

L'aplicació de l'exempció que estableix l'apartat 8 de l'article 42 de la Llei s'ha de sol·licitar a l'oficina gestora, en un escrit on s'ha d'especificar la finalitat a què es destina, la forma com l'alcohol participa en el procés, la quantitat d'alcohol que es considera necessària, i el proveïdor o proveïdors escollits per al subministrament, i s'ha d'indicar el CAE de l'establiment o establiments des dels quals s'ha d'efectuar el subministrament.

L'oficina gestora ha d'autoritzar, si s'escau, el subministrament d'una determinada quantitat d'alcohol sense pagament de l'impost, cosa que ha de comunicar al sol·licitant, a fi que aquesta procedeixi a la inscripció en el registre territorial. A requeriment dels serveis d'inspecció s'ha de justificar l'ús a què s'ha destinat l'alcohol rebut amb aplicació de l'exempció.»

Seixanta. Es modifica l'article 80, que queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Per utilització sense incorporació al producte final.*

L'aplicació del dret a la devolució que estableix l'article 43 de la Llei s'ha d'efectuar d'acord amb el procediment següent:

a) L'aplicació l'ha de sol·licitar a l'oficina gestora, prèviament a l'adquisició de l'alcohol, el titular de l'explotació industrial on s'hagi d'utilitzar l'alcohol. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar una memòria descriptiva del procés industrial en què es detalla la forma en què hi intervé l'alcohol, així com els productes resultants d'aquest procés. També s'ha d'incloure en la memòria una previsió del consum anual d'alcohol.

b) L'oficina gestora ha de resoldre la sol·licitud presentada i ha de concedir, si s'escau, l'autorització corresponent per un termini màxim de cinc anys. La modificació del procés industrial que es descriu en la memòria, així com els productes que hi intervenen o se n'obtenen ha de ser comunicada a l'oficina gestora que, si s'escau, ha d'autoritzar les modificacions notificades.

c) Una vegada concedida l'autorització a què es refereix la lletra anterior, l'industrial ha de procedir a la inscripció en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent a l'establiment on s'hagi de realitzar el procés.

d) Dins els vint primers dies naturals següents al venciment de cada trimestre natural, els titulars d'explotacions industrials que disposin de l'autorització a què es

refereix la lletra b) anterior han de presentar a l'oficina gestora corresponent a l'establiment on s'ha utilitzat l'alcohol una sol·licitud de devolució de les quotes suportades per l'impost sobre l'alcohol i les begudes derivades, corresponents a l'alcohol consumit fins a l'últim dia del trimestre en el procés que descriu la memòria. En la sol·licitud, que s'ha d'ajustar al model que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, s'hi ha de consignar el número de l'autorització a què es refereix la lletra b) anterior.

e) L'oficina gestora ha de tramitar les sol·licituds presentades i ha de disposar, si s'escau, el pagament de les quotes que s'han de retornar.»

Seixanta-un. S'introdueix un nou apartat 8 a l'article 82, amb la redacció següent:

«8. Els destil·ladors artesanals han de remetre a l'oficina gestora la declaració de treball i l'informe de resultats per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la presentació.»

Seixanta-dos. S'introdueix un nou apartat 3 a l'article 83, amb la redacció següent:

«3. Els destil·ladors artesanals han de comunicar a l'oficina gestora la interrupció i, si s'escau, la represa de les operacions per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la presentació.»

Seixanta-tres. Es modifica la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 86, que queda redactada de la manera següent:

«b) Elaboració en fred: s'inclou en aquest apartat l'obtenció de begudes derivades o bé per dissolució o barreja amb essències o altres substàncies aromàtiques, autoritzades, o bé per maceració de matèries vegetals. S'assimila a una operació d'obtenció de begudes derivades per dissolució la dilució d'un destil·lat alcohòlic amb aigua que és transvasat a diferents dipòsits, per al filtratge i emmagatzematge posterior abans de l'embotellament i de la sortida de fàbrica.»

Seixanta-quatre. Es modifica l'apartat 7 de l'article 89, que queda redactat de la manera següent:

«7. Les persones a què es refereixen els apartats 4, 5 i 6 anteriors estan obligades a conservar i presentar, a requeriment de la inspecció, els justificants de les vendes dels productes esmentats en aquest durant un període de quatre anys.»

Seixanta-cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 97, que queda redactat de la manera següent:

«2. Quan els aiguardents hagin de circular a l'empara d'un document, aquest l'ha d'expedir el destil·lador artesanal, prèvia autorització de l'oficina gestora.»

Seixanta-sis. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 100, que queden redactats de la manera següent:

«2. L'oficina gestora ha d'autoritzar que el destil·lador artesanal formalitzi un document de circulació en el qual ha de figurar com a expedidor el destil·lador artesanal i com a destinatari la fàbrica de begudes derivades designada per aquest. En el document s'hi ha de fer constar que es tracta de begudes derivades obtingudes en règim de destil·lació artesanal.

(...)

4. Una vegada rebut pel destil·lador artesanal el certificat de recepció a la fàbrica de destinació, l'ha de presentar a l'oficina gestora per a la conclusió de l'expedient. L'oficina ha de determinar la quota que s'ha de retornar i n'ha d'ordenar el pagament.»

Seixanta-set. Es modifica l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«Article 101. *Avituallament a aeronaus.*

1. L'exempció que estableix l'article 51.2.a) de la Llei s'ha de justificar mitjançant els comprovants de lliurament expedits, en paper o mitjançant suport informàtic, pel mateix subministrador.

2. Els comprovants de lliurament han de contenir, com a mínim, les dades següents:

a) Subministrador:

1r. Nom o raó social.

2n. NIF i CAE.

3r. Raó social i NIF del propietari del carburant.

b) Destinatari:

1r. Nom o raó social.

2n. NIF nacional o comunitari o, en cas que no es disposi d'aquesta dada, qualsevol altra que permeti la identificació.

3r. Matrícula de l'aeronau.

4t. Aeroport.

5è. Si s'escau, nom o raó social i NIF del representant.

c) Avituallament:

1r. Classe, epígraf i quantitat del carburant.

2n. Data i signatura amb l'he rebut del titular de l'aeronau o del seu representant, així com declaració de la mateixa persona que l'aeronau subministrada no realitza navegació privada d'esbarjo.

Les dades anteriors poden ser objecte de codificació; en aquest cas, el subministrador ha de facilitar a l'oficina gestora una taula de correlacions de codis utilitzats i el seu significat.

3. Una vegada efectuats els subministraments, el subministrador ha de numerar correlativament els comprovants de lliurament expedits. La numeració ha de ser única, sigui quin sigui el règim fiscal o duaner de les operacions efectuades. Les operacions s'han de registrar en la comptabilitat d'existències de l'establiment, amb referència als números dels comprovants de lliurament que han de servir de justificant.

4. El subministrador ha de conservar, en paper o mitjançant suport informàtic, durant un període de quatre anys, els comprovants de lliurament i la resta de la documentació que acrediti la realització de les operacions.

5. Quan els carburants per a navegació siguin lliurats pels obligats tributaris a titulars d'aeronaus que habitualment utilitzin instal·lacions privades per al seu enlairament i aterratge, els titulars de les aeronaus han de ser prèviament autoritzats, per les oficines gestores corresponents a aquestes instal·lacions, per rebre els carburants amb exempció de l'impost. L'oficina gestora ha d'expedir, si s'escau, la targeta d'inscripció en el registre territorial que formalitza l'autorització, que s'ha de presentar al subministrador del carburant. Els titulars han de portar la comptabilitat necessària als efectes de justificar la destinació donada als carburants adquirits amb exempció de l'impost.

En casos de força major, el carburant rebut pot ser cedit a altres titulars d'aeronaus també autoritzats que utilitzin instal·lacions privades. El titular de l'aeronau cedent li ho ha de comunicar al seu subministrador en un termini màxim de 48 hores, i aquest ho ha de comunicar a l'oficina gestora.

6. El subministrador ha de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, en un termini que s'acaba el dia 20 del mes següent al de la finalització del trimestre, la informació relativa als subministraments efectuats en el trimestre amb exempció de l'impost sobre hidrocarburs, agrupada globalment per destinataris i quantitat total lliurada a cadascun d'ells.»

Seixanta-vuit. Es modifica l'article 102, que queda redactat de la manera següent:

«Article 102. *Avituallament a embarcacions.*

1. L'avituellament de carburant a embarcacions, per beneficiar-se de l'exempció que estableix el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 51 de la Llei, s'ha d'ajustar al procediment que s'estableix als apartats següents. Quan es tracti de vaixells de les Forces Armades no és necessària la incorporació al gascó de traçadors i marcadors.

2. El subministrador ha de documentar l'operació d'avituellament amb un rebut de lliurament, en paper o en suport informàtic, que ha de contenir, almenys, les dades següents:

a) Subministrador:

- 1r. Nom o raó social.
- 2n. NIF i CAE.
- 3r. Raó social i NIF del propietari del carburant.

b) Destinatari:

- 1r. Nom o raó social.
- 2n. NIF nacional o comunitari o, en cas que no es disposi d'aquesta dada, qualsevol altra que permeti la identificació.
- 3r. Nom o raó social i NIF del propietari o del consignatari.
- 4t. Bandera, matrícula i nom de l'embarcació.
- 5è. Port.

c) Avituallament:

- 1r. Classe, epígraf i quantitat del carburant.
- 2n. Data i signatura amb l'he rebut del titular de l'embarcació o del seu representant o del capità o oficial responsable, així com declaració de la mateixa persona que l'embarcació subministrada no realitza navegació privada d'esbarjo.

3. Si el vaixell té bandera no comunitària, el subministrament s'ha de documentar com a exportació; a aquest efecte, el rebut de lliurament té la consideració de declaració simplificada d'exportació, sempre que reuneixi les condicions que exigeix la normativa duanera.

4. Una vegada efectuats els subministraments, el subministrador ha de numerar correlativament els rebuts de lliurament expedits. La numeració ha de ser única, sigui quin sigui el règim fiscal o duaner de les operacions efectuades. Les operacions s'han de registrar en la comptabilitat d'existències de l'establiment, amb referència als números dels rebuts i les declaracions que han de servir de justificant.

5. El subministrador ha de conservar, en paper o mitjançant suport informàtic, durant el període de prescripció de l'impost, els rebuts de lliurament i la resta de la documentació que acrediti la realització de les operacions.

6. Els subministradors dels hidrocarburs han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, en un termini que s'acaba el dia 20 del mes següent a la finalització de cada trimestre, la informació relativa als subministraments

efectuats durant el trimestre amb exempció de l'impost sobre hidrocarburs, agrupada globalment per destinataris i quantitat total lliurada a cadascun d'ells.»

Seixanta-nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 103, que queda redactat de la manera següent:

«2. L'oficina gestora ha d'autoritzar, si s'escau, el subministrament amb exempció de l'impost, amb una validesa màxima de cinc anys.»

Setanta. Es modifica l'article 104, que queda redactat de la manera següent:

«Article 104. *Operacions de dragatge.*

L'aplicació de l'exempció que estableix la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 51 de la Llei s'ha d'efectuar d'acord amb el procediment que estableixen els apartats 2 i següents de l'article 102, i s'han de substituir les dades relatives al consignatari i al vaixell per les relatives a l'empresa que realitza les operacions de dragatge i als artefactes utilitzats.»

Setanta-un. Es modifiquen la lletra d) de l'apartat 5 i l'apartat 9 de l'article 105, que queden redactats de la manera següent:

«d) Quan la mescla que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti de fàbrica o dipòsit fiscal amb destinació a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, l'enviament ha d'anar acompanyat d'un document administratiu electrònic en el qual s'ha de fer referència al volum total de la mescla i al volum del biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, comprès en aquella en els termes de l'apartat 8 d'aquest article. Aquest document ha de servir de justificant a l'assentament que es practiqui en la comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal de recepció, que ha de complir el que estableix el paràgraf b) d'aquest apartat. Quan la mescla que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti d'aquesta fàbrica o dipòsit fiscal amb una destinació diferent de la destinació de l'enviament a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situat en l'àmbit territorial intern, hi és aplicable el que preveu el paràgraf c).

(...).

9. Quan el biocarburant produït sigui alcohol etílic (bioetanol), i mentre mantingui la seva identitat com a tal, és aplicable el que disposen l'últim paràgraf de l'apartat 1 i l'apartat 7 de l'article 108 bis.»

Setanta-dos. Es modifiquen els apartats 3, 4 i 7 de l'article 106, que queden redactats de la manera següent:

«3. *Detallistes.*

a) Els detallistes que vulguin comercialitzar gasoil bonificat s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent a la instal·lació de venda al detall des de la qual pretenen efectuar la comercialització.

b) La condició de detallista autoritzat per a la recepció de gasoil bonificat s'ha d'acreditar mitjançant la corresponent targeta d'inscripció en el registre territorial.

c) El subministrament de gasoil bonificat efectuat per un detallista a un consumidor final autoritzat està condicionat al fet que el pagament s'efectuï mitjançant la utilització de les targetes gasoil bonificat o xecs gasoil bonificat a què es refereix l'article següent.

d) Els detallistes han de portar un registre del gasoil rebut amb aplicació del tipus reduït i dels abonaments efectuats en els seus comptes bancaris per les vendes realitzades mitjançant targetes gasoil bonificat o per l'ingrés de xecs gasoil bonificat, com a mitjà per justificar la destinació donada al producte. Aquest registre ha de ser habilitat per l'oficina gestora d'acord amb el que estableix l'article 50

d'aquest Reglament. Els assentaments de càrrec s'han de justificar amb els ARC dels documents administratius electrònics corresponents i s'han d'efectuar dins les vint-i-quatre hores següents a la recepció del gasoil. Els assentaments de data, que s'han d'efectuar diàriament amb indicació de la lectura que doni el comptador de l'assortidor de gasoil, s'han de justificar amb els extractes periòdics d'abonament remesos per les entitats emissores de les targetes gasoil bonificat i amb els extractes periòdics dels comptes d'abonament rebuts de les entitats de crèdit. Tant els registres com la documentació justificativa dels assentaments efectuats han d'estar a disposició de la inspecció dels tributs durant un període de quatre anys.

4. Consumidors finals.

a) Els consumidors finals de gasoil bonificat han d'acreditar la seva condició davant el proveïdor mitjançant una declaració subscripta a aquest efecte i presentant el seu número d'identificació fiscal (NIF) per mitjà de qualsevol dels documents que preveu l'article 18.2 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. No obstant això, si pretenen rebre el gasoil mitjançant importació o per procediments de circulació intracomunitària s'han d'inscriure a l'oficina gestora corresponent al lloc de consum del gasoil i han d'acreditar la seva condició d'"autoritzats" mitjançant la corresponent targeta d'inscripció en el registre territorial.

b) Els consumidors finals han de justificar la utilització que s'ha donat realment al gasoil rebut amb aplicació del tipus reduït, quan siguin requerits per fer-ho per la inspecció dels tributs.

c) En el cas que preveu la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 22, l'oficina gestora corresponent al lloc on radiqui l'activitat empresarial del consumidor final i prèvia sol·licitud d'aquest, ha d'expedir una autorització general que ha de permetre a aquell portar a terme el trasllat del gasoil, a l'empara dels albarans de circulació a què es refereix l'excepció esmentada, als diferents emplaçaments on estiguin les maquinàries que requereixin ser proveïdes de gasoil.

(...).

7. D'acord amb el que disposa l'article 22 d'aquest Reglament i sense perjudici de les excepcions que aquest preveu, la circulació de gasoil bonificat s'ha d'efectuar a l'empara d'un document administratiu electrònic.»

Setanta-tres. Es modifica l'apartat 8 de l'article 108 bis, que queda redactat de la manera següent:

«8. Quan, amb motiu dels resultats d'anàlisis o altres proves practicades per l'interessat, si s'escau, es posi de manifest que el percentatge de biocarburant que s'ha tingut en compte en les declaracions liquidacions corresponents va ser incorrecte, la diferència s'ha d'incloure en la comptabilitat de l'establiment, així com en la declaració liquidació corresponent, en el període en què la incorrecció hagi estat comprovada.»

Setanta-quatre. Es modifica el número 4 de l'article 109, que queda redactat de la manera següent:

«4. Dins els vint primers dies naturals següents al venciment de cada trimestre natural, els titulars d'explotacions industrials que disposin de l'autorització a què es refereix el número 2 anterior han de presentar a l'oficina gestora corresponent a l'establiment on s'han utilitzat els productes una sol·licitud de devolució de les quotes suportades per l'impost sobre hidrocarburs, corresponents als productes consumits durant el trimestre en el procés que es descriu en la memòria. A la sol·licitud, que s'ha d'ajustar al model que estableixi el ministre d'Hisenda i

Administracions Públiques, s'hi ha de consignar el número de l'autorització a què es refereix el número 2 anterior.»

Setanta-cinc. Es modifiquen els apartats 3 i 6 de l'article 110, que queden redactats de la manera següent:

«3. El subministrador ha de documentar l'operació d'avituallament amb un rebut de lliurament formalitzat amb compliment de les obligacions que estableix l'article 102 d'aquest Reglament. En els rebuts han de constar, a més, el nom o raó social i el NIF del subjecte passiu proveïdor del gasoil, així com el CAE de l'establiment des del qual s'ha efectuat el subministrament.

(...).

6. El subministrador ha de portar un compte en què es faci constar: en el càrrec, el gasoil rebut, amb referència a l'ARC del document administratiu electrònic que va emparar la circulació; en la data, els subministraments efectuats, amb referència a les declaracions de subministrament i els rebuts de lliurament expedits. El subministrador ha de conservar un exemplar d'aquests documents a disposició dels serveis d'inspecció.»

Setanta-sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 116, que queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes del que disposa l'article 6 de la Llei, els percentatges reglamentaris de pèrdues són els que s'expressen en aquest article. L'aplicació de les taules de percentatges de pèrdues que figuren als apartats 2 i 3 següents s'ha de fer de conformitat amb el que s'estableix amb caràcter general als apartats 10 i 12 de l'article 1 i als articles 15, 16 i 17 d'aquest Reglament, i s'ha de prendre la quilocaloria com a unitat de mesura per als percentatges de pèrdues tèrmics.

No obstant això, com a excepció al que disposen l'article 1.12 i l'article 16 d'aquest Reglament, quan es tracti de productes que circulin per xarxes d'oleoductes autoritzades com a dipòsits fiscals d'hidrocarburs, les pèrdues admissibles s'han de fixar, per tots els conceptes, en un percentatge sobre el volum de productes introduïts semestralment a la xarxa. Si la xarxa d'oleoductes no està autoritzada com a dipòsit fiscal d'hidrocarburs o si la circulació es produeix per canonades fixes, s'han de considerar pèrdues les diferències en menys entre la suma de les quantitats de productes que durant un període de liquidació inicien la circulació des de l'establiment d'expedició i la suma de les quantitats de productes que, en el mateix període, són rebudes a l'establiment de destinació procedent d'aquell; aquest mateix règim és aplicable quan els hidrocarburs circulin per mitjans diferents del transport per carretera.»

Setanta-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 117, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els empresaris que obtinguin productes objecte dels impostos especials de fabricació com a resultat residual dels seus processos industrials el valor dels quals no excedeixi l'1 per 1.000 del corresponent al conjunt de la producció i sempre que les quotes que corresponguin per l'impost sobre hidrocarburs a la producció anual no excedeixin els 600 euros, no estan obligats a inscriure com a fàbrica en el registre territorial l'establiment en què s'obtenen els productes.»

Setanta-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 120, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els serveis que depenen del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària són competents per dirigir, coordinar i realitzar en el respectiu àmbit territorial els serveis i les actuacions encaminats al descobriment de les infraccions tipificades a l'article 55 de la Llei. Aquests serveis i

actuacions també els poden dur a terme agents de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.»

Setanta-nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 129, que queda redactat de la manera següent:

«2. En particular, no són aplicables en relació amb l'impost sobre l'electricitat els preceptes següents que conté el capítol I del títol I d'aquest Reglament:

- a) Els apartats 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 13, 14, 15 i 16 de l'article 1.
- b) Els articles 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17 i 43.
- c) Els articles 6 i 14 quan es refereixin a la utilització dels documents de circulació.
- d) La secció 8a, comprensiva dels articles 19 a 39.»

Vuitanta. Es modifica l'apartat 4 de l'article 131, que queda redactat de la manera següent:

«4. No és aplicable el que disposen els apartats 2, 3, 4, i 5 de l'article 40. Les modificacions a què al·ludeix l'apartat 9 de l'article 40 s'han de comunicar, en tot cas, a l'oficina gestora.»

Vuitanta-un. Es modifica l'apartat 1 de l'article 133, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els titulars de fàbriques i dipòsits fiscals han de portar els comptes corrents necessaris per al control del moviment d'energia elèctrica esdevingut en els establiments esmentats. Els comptes corrents s'han de portar d'acord amb el que estableix l'article 50 d'aquest Reglament, amb excepció del que preveuen els apartats 4, 5, 6 i 7, que no és aplicable en relació amb aquest impost.

Els subjectes passius no estan obligats a presentar la informació comptable a l'oficina gestora.»

Vuitanta-dos. S'introdueix una disposició addicional primera, amb la redacció següent:

«Disposició addicional primera. *Referències a determinats òrgans administratius.*

Les referències al centre gestor que conté el Reglament dels impostos especials i la seva normativa de desplegament s'entenen fetes a l'oficina gestora que defineix l'apartat 9 de l'article 1 del Reglament dels impostos especials.»

Disposició addicional única. *Obligació d'informació sobre béns i drets situats a l'estranger corresponent a l'any 2012.*

Les declaracions informatives que regulen els articles 42.bis, 42.ter i 54.bis del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, relatives a la informació que s'ha de subministrar corresponent a l'any 2012, s'han de presentar entre l'1 de febrer i el 30 d'abril de 2013.

Disposició transitòria primera. *Aplicació del document administratiu electrònic en l'àmbit territorial intern.*

El que disposen els articles 29.B) i 31.B) del Reglament dels impostos especials i les disposicions que tinguin relació amb els procediments de circulació de productes objecte dels impostos especials, amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern, en règim

suspensiu o amb aplicació d'una exempció o d'un tipus impositiu reduït, a través de l'EMCS, són de compliment obligat a partir de l'1 de juliol de 2013.

No obstant això, fins que aquests no siguin obligatoris, les referències que es facin al Reglament dels impostos especials, abans de l'1 de gener de 2013, als documents d'acompanyament i als procediments de circulació amb origen i destinació en l'àmbit territorial intern en règim suspensiu, o amb aplicació d'una exempció o d'un tipus impositiu reduït, també s'entenen susceptibles d'aplicació.

Disposició transitòria segona. *Controls comptables.*

1. Els titulars d'establiments que, de conformitat amb el que disposa l'article 50 del Reglament dels impostos especials, optin per portar de forma manual la comptabilitat d'existències, disposen d'un termini de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, per presentar els llibres corresponents a l'oficina gestora encarregada d'habilitar-los.

2. Els titulars d'establiments que, de conformitat amb el que disposa l'article 50 del Reglament dels impostos especials, hagin d'adaptar la comptabilitat a una d'informatitzada d'acord amb la normativa d'impostos especials, disposen d'un termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria tercera. *Desalcoholització parcial de productes gravats.*

Els elaboradors de productes intermedis, cervesa, vi i altres begudes fermentades que en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret estiguin realitzant algun procés de desalcoholització dels productes objecte de la seva activitat, disposen d'un termini de 3 mesos, comptats a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, per presentar a l'oficina gestora corresponent a l'establiment la memòria tècnica a què es fa referència a l'apartat primer de l'article 56 bis.

Disposició transitòria quarta. *Trasllat de competències entre òrgans administratius.*

Els procediments que estiguin en curs de tramitació en el moment d'entrada en vigor d'aquest Reial decret han de ser continuats i finalitzats pels òrgans que tinguin atribuïdes les competències a l'inici dels procediments i dins els terminis establerts a aquest efecte abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria cinquena. *Garanties en relació amb el gas natural i els biocarburants.*

Els titulars d'establiments que, com a conseqüència de l'exigència de garantia d'import positiu (gas natural i biocarburants), hagin de prestar garanties per primera vegada a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, disposen per fer-ho d'un termini de tres mesos a comptar de la data esmentada.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament dels impostos especials.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició derogatòria única del Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament dels impostos especials, que queda redactat de la manera següent:

«Llevat dels aspectes en què s'oposi al que disposa el present Reial decret i el seu annex, manté la vigència l'Ordre de 28 de novembre de 1988, per la qual es regula el procediment i els requisits per obtenir l'homologació dels vehicles d'exclusiva aplicació industrial, comercial, agrària, clínica o científica, en què les referències a l'impost sobre el valor afegit s'han d'entendre fetes a l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.»

Disposició final segona. *Modificació del Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense ànim de lucre i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel Reial decret 1270/2003, de 10 d'octubre.*

S'afegeix una disposició final al Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense ànim de lucre i dels incentius fiscals al mecenatge, aprovat pel Reial decret 1270/2003, de 10 d'octubre, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final única. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reglament.»

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2013.

Madrid, 28 de desembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO